

ABLAK

sayı 10

EKİM
Sayı: 2016/10
7.5 TL.

(KDV DAHİL)
K.K.T.C.
FİYATI:
8 TL.

Emrah
ABLAK'tan
TÜBİTAK
bu sayı
başladı!..

AYIL DiSi CANSIN ÇAĞLAR

CƏNSİN
CƏGLƏR

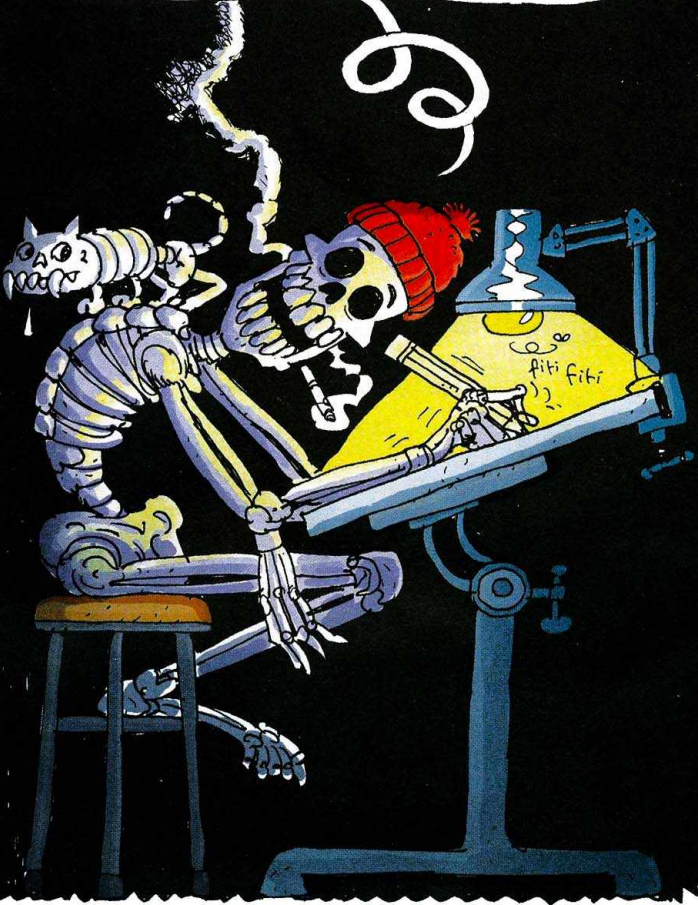
Bunları dördüncü dişe kadar farketme.
miş olmak kötü oldu tabi biraz...

Ama öyle gıcık ilkokullu haliyle kalmasındansa, bu şekilde daha iyi.

Hortlak çizgiroman dergisi mi, mizah dergisi mi diye soranlar oldu. Valla aslında çizgiroman asik suratlı adamların ciddi ciddi konuştuğu bi sanat değil, bir de çizgi romanı yapan adamın mizah duygusu varsa, makara kukerisini yapmadan duramıyorsa, yaptığı iş bahçevanlık olsa yine sokacak oraya mizahı durduramazsın. Hortlak ekibi de kikirdek çizirlerden oluşunca ortaya mizahı çizgiroman dergisi çıkıyor, durduramıyoruz.. Astala vista...

HORTLAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Memo Tembelçizer

Adres: Asmalımesicitt Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 2149 - 987X
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Ekim-2016 Sayı: 10

Yetkin adli kişi yıllardır uzattığı hayvanı sakalından
bianda sikilbu..Traş makinesiyle tualete girip sakalı
kes..Dolgun uskurmu dudaklar cillop gibi çik ortaya.

Memo "Çirkin" temalı bir sergi için çukû tasaa maydan-
da çirkin bir erkek melek heykeli hazırlarken Kızı
gelir.. Heykele t; skinerekten bakar ve sorar..

BÖŞÜK!! BABA AMA BUNLAR ÇOK AYIP DEĞİL Mİ?

ENE HE..
SAND TA
AYIP OLMUZ
KIZIM..

Ardından tuvalete giren Cihan yarım kilo sakalla belir. Yetkinin çöpe attığı kil yumağına kıyamamış dolgun dudaklarını özleyen sakal yapmış kurnaz.

Memorinin cevabı üzerine anormal gereksiz bir coşkuya kapılan kızı karşısında birden kıllanır. Az önce o modern cevabı veren baba gider hayıflanarak memogelir.

YIH HU! SANATTA AYIP YOKMUŞ
AYIP YOKMUŞ SANATTA HEYD!

Memo ve kızımı gördüğüm kareyi gösterayım diye gittim, sekildeki gibi buldum.. Memo'ya yirmi beş yıldır dergilerde sabahlarınız bi kere uyanırken rastlayamadım..

Hortlak dergisini fengarenk edenlerimizden Utku Sabahlarcken yatmak için askeri kampet almıs Sabaha karsı saftı kayan kampetin ağızından zor aldık batayrı.

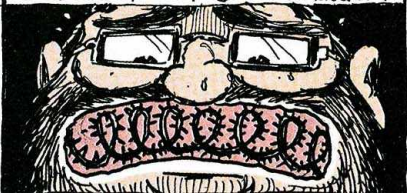
Ömer geçen ay elini kırmıştı hatırlarsınız, o alçıyla denize gitmiş, önce streç filim kaplamış, sızma yapıncı alüminyum folyo kaplamış. Fotosunu yolladı.

Murat Karadan birden ağzını açarak üzerime gelince korktum.. Konu dışıymış. Firat Budacı'ya gitmiş. Duygukuntı hipopotam dişine tıynet davası yapmış.

Bir yandan kilolarından şikayet eden Murat'ın bir yandan yirmi dakka da bir odası yanmaktaki girmesindeki çeliskiye dikkat çekirim dedim, sklem edi.

Haydaa abi daha demin ekmele getmedinmi? Ne demini ya ..iki saat falan oldu ya nerdeyse

Eee First Budacı bu, dururmu, yapistirmiş gözümi - Murat'ın hem diş hem de durmadan tıkinma prob lemini bir keredede cozmek için azizna dikenli tel dösemiş.

Çoğumuz müzikle ilgiliyiz demistik, misal ofisimizden sorum lu Selami'nin göçük sarfıncı furçasında istanbul'a gelip dolandırıcılara parasını kapırdığını biliyor muydunuz?

Sanat asıyla yamyptutusan minik Selami'nin kalbini kırmaştadır bi kez.. Hala dağı Sabahnamelerinde mutfaktan o yanık seslerle tutturduğu türkülerini dinleriz..

Gecen Selami buralma girmiş Memo'ya: Abi Sizin ne güzel sevenleriniz hayranlarınız var, onları gördüğce meşkur bi türkücü olamayısına yanlıyorum diye dert yannmış.

Aslında biz de Selami gibi müzisyen olmak için yıllar önce Testis ismi bi punk grubu kurmuştuk, bi zede ünli olamadık ama bisarımız Türk punkunun marsi oldu neyse ki.. ehe

İtem adlı kişi "sortluğa tekme, vakasından sonra tabi ki sortunu giymeyi bırakmadı ama yinede deriyden geçce, geç saatte çıkacatsa önlemini almaya başladı neyazakki

Tabi ki bu tam Murat'a göre bir istiri, o sanki bu iş için yaratılmıştır. Tünel den Taksim meydanına probiemsiz, cillop gibi gider İtem güzergahı..

Neyse.. ilk Testis konserinde, sahne sıramız gelmiş kulise, girilmiş Memo'yu sekildeli gibi buldum.. Yirmi yıllık müzik hayatımızda bi daha da uyanıkken rastlaştım im..

Müzik yapamayınca enstrüman fetisisti olduk. Akordeon, ney, keman, cümbüş, kanun, mızıkla denedik.. Ta ki "Kazı" adlı enstrümanla tanışana kadar.. Ona adeta vurulduk..

En son dergide bi şarkıya artistik klip çekelim hesabı Memo cep telefonunu kayıttayken gitarın içine attı yarım saatlik kamera kaydının tamamı.. Şeyle geçiyö..

Emrah adlı kişi aslında süper Türk halk müziği.. Söyler ama eline elektro gitarı alınca tam bi head bangers kesiliyo.. Boyundaki kireslenmeye işi gelimsiz..

Senelerdir çalıştığımız her dergide sabah karşı Memo ıslıkla eğilir çıkmaya başlar, ben de mütemadiyen eş-lik ederim. Eşsenlerde ilk defa birinden veto yedik.

Barış senelerin ritüeli! kadim ıslığa dil uzatarak lanet-lendi ve ülkeden göç etti oysa ıslık hala buradadır, dudak- lar morarıptı trenzene kadar çıkmayı sürdürecekt. Ugh!

Galip abinin pek çok müzi syene yataklık eden kemancı ıslıkla mik bıdası vardı. Onca gururlu Sarhoş misa- firine rağmen ıslız adadaymış şaşına paso çizerdi..

Bi gece bar kafanmaya yakın ben de uğradım. Galip abi usulca çekemeyeyi açtı içinde uyuyan kedi.. Çizmenin en fırtınalı ortamlarda nefis bir liman olduğuna uğradım.

Emrânı yıllardır görmüyorum tipini unuttum, gılgıl da aradım hiç resmi çıkmadı güzemi gibi. Çihan izletti- lisede death metal söyliyomuş, sıyan gibi bağıryordu..

Her çizer yaratığı karaktere kendinden bi şeyler katar. Kubilay adlı kişi de misal çizdiği "Kafa", adlı tipin gözleri' yok, Kubi'nin de yok.. Derken, tezmi çürütmesi..

Deniz Gençler' pasaklı korkuluk, ismini hak etmiş bir kişidir. Pis olmaya inandığımız ve övündüğümüz yıllar bizden daha pasaklı biri varsa bu kişi o kişidir..

Çihan Çeylan adlı kişiye yıllarca koca kafa dedik zaman- la anatomisi oturdu ve şırım gibi delikanlı oldu derken bu sefer de kafa küçümeye başladı.. Allah Allah?!

Kenan Farar'a, oğlum bu yetenekle Amerikada çizer- dşaydın simiye şato almıştın dedim, aldım zâtededi- nası aldın lan? dedim, biriktirmiş. Harbi almış lan!.

Cansın'ın sonradan sağır olmuş kedisi var hayvan ken- di sesini duymadığı için boş boş miyavlayıp kafa sıkıyo- muş. Lan bi sus diye bilmeleğin işaret dili bile öğrenmiş.

Ne yaptığımızı bilmeden çiziyorsunuz, biz genelde ama Levant Çamtek adlı kişi ne yaptığımızı, bizden iyi bildiğinden şöyle bir anlatıyor ki, lan biz neymişiz meğerse diye şaşırıyoruz..

Memo Söyledi: Oky adlı kişi hiç eden çıkıyomuş.. Devamlı aynı filmi izleyip (Evil Dead), süt içip bisküti yiyerek oluncaklarını dövüştürüyomuş.. Delirmiş..

Göksu Sergiye hazırlanırken ve sergi açılışında çizdiği insan portresi okadar farklı ki hemen aktı Dr.Jaykel miştr Hyde oeliyor sevili okurlar..

Hakan busıralar evsüz.. Ci hanajırde bi arkadaşının to-ğaz manzaralı evinde kalabilmek için fayanslara gı- lakgötle oturup baysıraları bozuyomuş.. hasta hesabı..

Karaköy yer attı elektronikler karşısında görünce dayanılmaz yıp aldığım meşafonla deride de paya bi cosuluydu ama şimdi attı bi kenara unutuluk oitti

Alpay adlı kişi karikatür, çizgi roman, komedyenlikten sonra bi de bebek yaptı.. Tay tay durup ayaqlarına bas- layınca mikrofon almış buna..Getup stand up hesabı..

Deri Asmalimescid barlar sokagının ortasında olunca is bi- timi iki tek attığımız oluyor.. Mgal Yetkin'i Asmalı'nın bütün hinerosi, zırtları tanıyodu.. Sarhosken daha bir

Perginin bulunduğu bina korku filmi apartmanlarına benzeyo..Hale arka kapısını kullanaymış.. O arıdas e- sermanlardan pis sıp dayagı yakındır dedi vatsapın

Lanettenip Amerika'ya göç (beyin) eden Paris'in taşıdığı mahallede Sirp lokali varmış.. O arıdas e- sermanlardan pis sıp dayagı yakındır dedi vatsapın

Darbe gecesi panikle ailesini arayan Nisan'a mega- tonla saka yapmış Murat..Nisan hiç gülmeye gi- gibi bayaa soka girmiş gıttı korkusundan..

* Dario Argento "inferno"

uykusuz dergisi gizizleri uğur Yağıt Ersin kişiler ka-
pak konusu için moral bozukluğa gündenime maruz kal-
mışlardır neyse ki bizim gündemle olayımız yok.. Zor..

Birada b1 tek müzisyen biz değiliz üst katımız-
da bayaa orkestra davulcusu oturuyo, gece sa-
maya baslayınca bizden cevap gecikmiyor..

Bir Hortlak kaligrafı Şevki adlı kişi de home office-
takılanlardan. Kuş sevgisini geliştirmiş serçeyi sa-
tıp papagen yapmış kendine, allah meşid elsin abi..

Açık konuş Fatih hiç bisikletten düşmüş gibi değilsin
bayaa dayak atmış birileri sana, sanaldı yapan varsa
her türlü indiririz, deki susuşunlar yapti doketelim..

Cengiz ile kardeş olduğumuz antasilince hemen bi ayrış-
tımci, karuplastırcı, kıyasçı, müstehzi tutumlar, ulan ne
alıp veremediğiniz var su kardeşlikle bölücü imneler..

Cengiz adlı kişi gizizci "üzayır", adlı karakterinin ki-
tabını piyasaya sürmüş ve ordan gelen meblağa kara-
koy Porsenbe pazarından hırs almıştır. mutludur.

Darbe gecesi jet sesinden oky nin evin camları pat-
lamış, korkudan aklını sımsıkı oracıkta. o günden son-
ra eve kapanmış spastik gibi meğer, selami söyledi..

Diğer kaligrafımız Fatih adlı kişi sabahlamaya gel-
memiştir meğer bisikletten düşmüş, Memo ya fo-
toğrafını yollamış gözmesmor. Geceyi olsun Fatih..

ut ku Selami gibi değil müzisyenlik hayalini gerçekle-
ştirmiş bi profesyonellerken bi anda a hayalini buha-
dığını anlamış, tışkinimiz zahereği ortamlarına düşmüş

Bizim hakkımızda söyle deniyorlar böyle çakallar diye
çıkartılan söylentilere itti bar ekmezi, bizi bilen bilfr
bizi sekreterlerimiz Münire ve Songül den Sorabilsiniz

Sevmez sevgili hortlak severter öpüldünüz..

Zamansız olaylar

Kendilerine arkadaş olarak tanıtan şahıslara inanmayın...

Zor zamanlarda yanunda olmayan birinde arkadaşlığın temelinde bir puanlama vardır. Ancak onun gözünde puanınız yüksekse sizi kabullenir...

KAR-ŞİM.

Yalnızlıktan kurtaran bu eli tutmak için de çabalamak gerekir...

Gahsin vajjel

İnsanlara aranda bir orta okulu gibi net bir ilişkin olmalı. Bunun için de göze görünür iş yapmak gerekiyor...

AL SANA DA TOST ALDIM...

LAN ÇOK KARA ÇOCUKSUN YAA!

Yalnızca doğru olanı yaptım.

Tam tersi, lakayt davranır, insanları kendinden soğutursan...

20 PUAN

E VARMIŞ YA SİĞA. RAN?.

Çevrendekiler değil bir yerlere gider.

Bu işler böyledir. Yıllardır ilişkilerimi bu şekilde yürütüyorum. Arkadaşlarım beğenilerine göre davranışlarımı dikkat ediyorum...

Mert maclara ilgi duyuyor. İlgili takip etmem lazım. Büşra küfürlü konuşmadan hoşlanmıyor. Selim...

Karakterizlik mi? Karakterli bir yama olmaktaansa, dostların arasında karakteriz olmuyuyordum.

Kendini denizin ortasında yalnız başına bulursun...

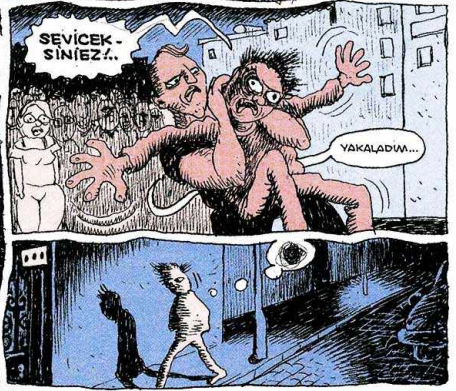
Derken hayatıma bir kadın girdi. Daha havali arkadaşlara sahip olduğundan benim ezik arkadaşlarımı ekip onlarla takılmaya başladım.

Mesaim artacaktı ama razıyım.

Tuğba bez çanta hastası...

Çenk mışık uçaklarla ilgili...

Evet/Muhabeti başlasın!

ALO!

gözetmeksizin, sırf akla geldi diye hayata geçirilmesine güzel bir örnek. Teknolojiyle gereksizliği harmanlayan bir tür ibret robotu. Ahizenin öbür ucunda "Alo alo!" diye diye debelenen, yaşanan sessizliğe anlam veremeyen ve en sonunda telefonu öfkeyle kapatan zavallı bir insan olduğu düşünülürse, Scholz'un robotu sadece işleri karıştırıyor. Açıyor ve duruyor. Manasız teknoloji her dönemde kendi evlatlarını yiyor.

Lions Beğendi

Yaptığı röportajlarla ses getirmek isteyen Helin Avcı, bu iş için (o dönem çok ses çıkaran) Rasim Ozan Kütahyalı'yı seçiyor. Helin Avcı, cinsel içerikli değişik soruların ardından, sıra fotoğraf çekimine geldiğinde Rasim Ozan'ın göğüs kollarını elliyor, gömleğinden asılıyor ve onu masaya yatırıp besliyor. Rasim Ozan da bu hareketlere karşılık sırasıyla memnun oluyor, sırtıyor ve Helin'in uyluğunu kavırıyor. Bu değişik performansın ardından Bursa Kültürlü Lions Kulübü Helin Avcı'ya "En İyi Röportaj Ödülü"nü veriyor.

1964'de Claus Scholz, çalan telefonu açan, ama konuşamayan bir robot icat etti. Açıyor ama konuşmıyor. Açıyor ve duruyor. Ne kadar süre böyle duruyor? Yanına gelip ahizeyi alan yoksa ne yapıyor? Bir süre sonra kapatıyorsa durum daha da kötü. Scholz'un robotu, akla gelen fikrin, fayda

Ahmet ve Hollywood

Herşey iyi gidiyordu. Marangoz Ahmet Karadeniz, yaptığı Truva atıyla gurur duyuyor. Çanakkale halkı bu cılalı atın şehre çok yakıştığını düşünüyordu. Fakat "Truva" filminin çekilmesi ve Kültür Bakanlığının filmde kullanılan atı Türkiye'ye getirmeye karar vermesiyle işler değişti. Cılalı atı yapan marangoz Ahmet Karadeniz, pırıl pırıl kendi atı dururken filmdeki ata ilgi duyulması üzerine, "Filmdeki at katıra benziyor. Sadece kulakları

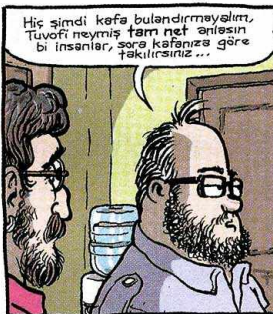
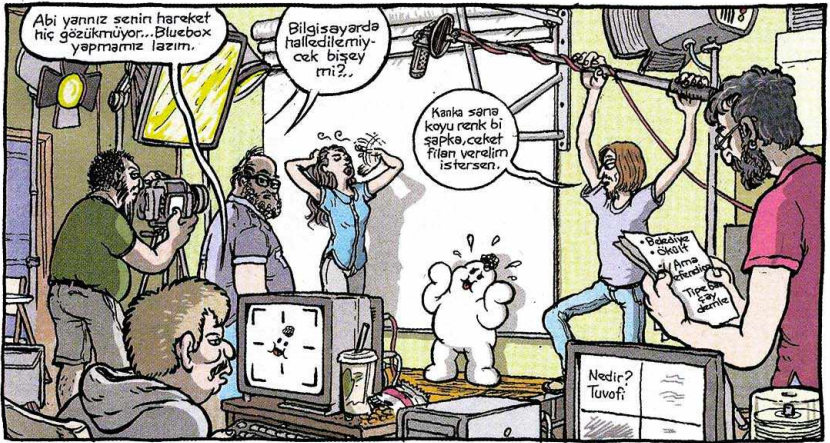
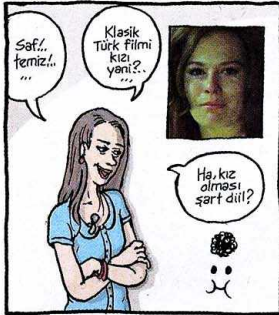
ata benziyor. Kültür Bakanımız böyle uygun görmüşse demek ki hiç ata binmemiş. Bizimki beğenilmiyorsa, buraya getirilecek at da deveye kulak," diyerek alındı. Solda, alınan marangoz Ahmet Karadeniz'in bungalov mantığıyla yapılmış cılalı Truva atı ve sağda Truva filminde kullanılan at... Kıyas tartışılır: Yunan askeri olsun Ahmet'in atında daha rahat edersin. Estetik değil ama işlevsellik açısından Ahmet Karadeniz galip...

TuVFi Nedir?

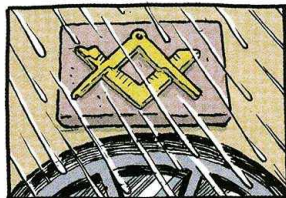
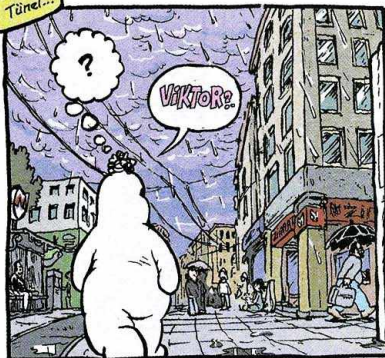
Tu.vo.fi (tu'vo: fî) 1- Üniversiteden yeni mezun olmuş ve mesleğin değil, sadece sevdiği şeyleri yaparak para kazanmak isteyen kişi; Amatör.
2. İstanbul açısından saf, temiz, suluşlöl edilmeğe açık anlamında bir sıfat.
"Hamdi Bay yazılanların kapısında duran genç kıızı süzerek, "Tuvofi bir alideden geliyor olmalı" diye düşündü..." N. Curnalı

Ertesi gün...

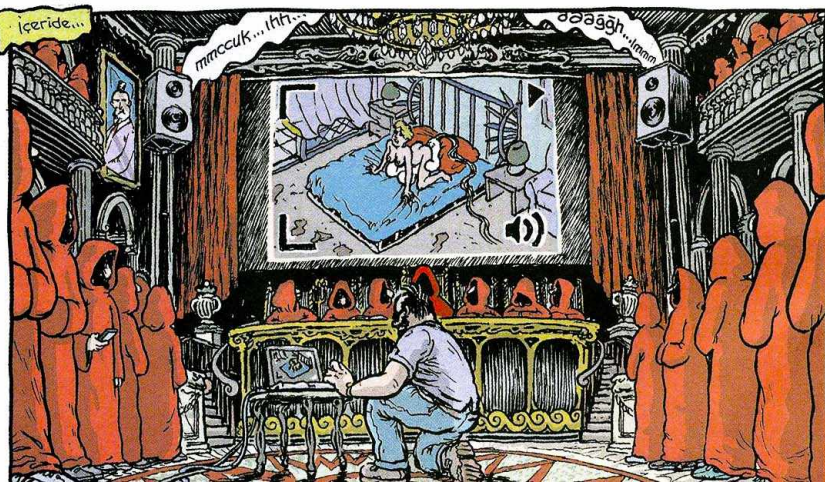
Tünel...

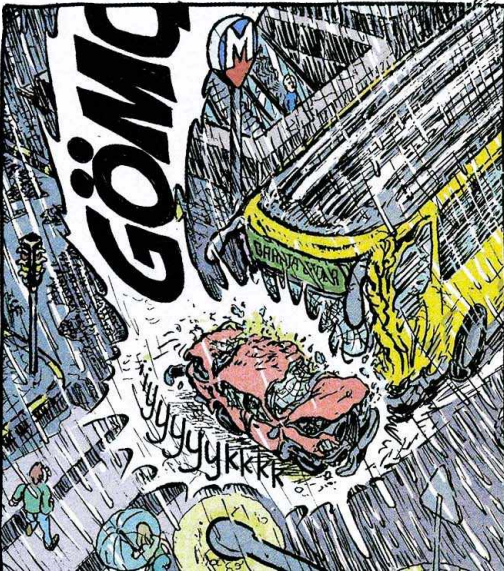
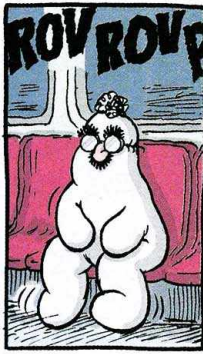

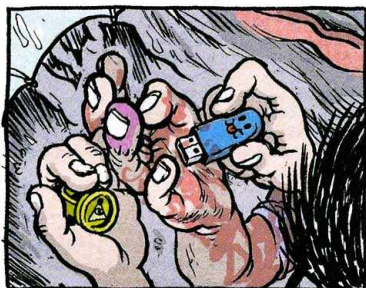
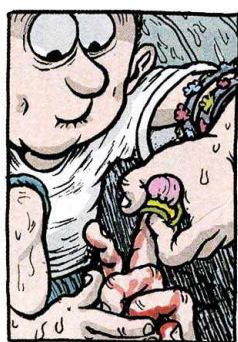
İçeride...

mıccuk... lth...

aağah...mm

AJAN 50'nin Doğuşu

OLK GÖREV

Barış UYGUR

DÖRDÜNCÜ VE SON BÖLÜM

Önceki bölümün özeti:

Koray Karakaya gizli bir konseyin ellinci ajanı, Ajan 50 olarak göreve başlamıştır. İlk görevi dünyanın en tehlikeli örgütü X-Frat'in elindeki iki kozmik güç anahtarından birini çalmaktır. Zar bir eğitimcinin ardından Wichita, Kansas'ta Koch binasına giderek güç anahtarını çalar ve devasa bir kovalamaca başlar. Karakaya hazırlıklıdır ve Wichita Eyalet Üniversitesi'nde antropoloji master'ı yapan Emily Carson'la ayarladığı randevuya gitmiştir. Securitas ajanları Karakaya'yı ararken Karakaya da aklı sıra sadece entelektüel bir sohbetle geçireceği bir randevudur.

Koray Karakaya kendisini sessiz, sakine ve hatta mum ışığı, tütsü kokuları ve dandik sitar melodileri eşliğinde sıkıcı bir akşama geçirmiştir ama Emily Carson, küçük stüdyo dairesine girer girmez Karakaya'nın dudaklarına yapışmış, o sessiz sakine antropoloji öğrencisinin içinden adeta bir Victoria'a Secret meleği. Vivid Studios yıldızı, XHamster panteri hatta Trimax Jale'si çıkmıştı. Sıkıcı bir sohbetin ardından sadece sarılıp uyumayı ama en çok da uyumayı hayâl eden Karakaya, Emily'nin kollarında belki de gizli güç anahtarını Koch Biraderler'den çalarken harcadığından daha fazla enerji sarfetmek zorunda kaldı ve ancak gün ağarırken hayâlini kurduğu şekilde gözlerini kapatıp uykuya dalabildi.

Koch Industries güvenlik şefi Maxwell Epstein odasının penceresinden Wichita şehrine bakarken, sırtını döndüğü Securitas ajanları son gelişmeleri bildirmek üzere odasındaydılar. Epstein sinirlenerek adamlarına döndü:

"On saatir, hiçbir gelişme yok diyorsunuz, yavrum nasıl istihbaratçısınız siz? Bilgi! alacak bir enişteniz bile mi var mı lan? Hayır, Allah muhafaza New York'ta falan olsak ne bok yieyektiniz itoğlulter! Wichita burası, 300 bin nüfusu var, millet anca kuzenyle evleniyor ve siz bırakın adamı yakalamayı, nereden ve nasıl geldiğini bile bulamazdınız."

"Hey Max, biraz ağır olmadı mı şimdi? Bulamadık ama sen de bize adamın genel merkezden ne çaldığını bile söylemedin."

Söylememiştii çünkü söyleyemedi. Koch Biraderlerin X-Frat'in finans ve endüstri ayağını teşkil ettiği, bütün güçlerini Habsburg hanedanıyla paylaştıkları iki güç anahtarına borçlu olduğunu ve bütün dünyayı yönetmeye çalıştıklarını anlatamazdı. Ağzından tek bir kelime çıktığı anda bunun ertesi gün Youtube'a "**İşte dünyayı yöneten gizli güçler! Youtubeu silmeden izleyin!**" başlıklı bir videoda ifşa edileceğini biliyordu. Korktuğu Youtube'da afişe olmak değil, dünyanın dört bir yanında bu iki anahtarın hikâyesini azda olsa bilen bir kaç ezoterik örgütün radarına girmekti. Yoksa Youtube'da Yeti de vardı, uçan şeyh de, Nils ve Uçan Kaz da. Arada acıp seyrediyor, Morton'la mutlu olduğu günleri duyumsuyordu. Bugün uluslararası bir suç beklesinin güvenlik şefi olsa da onun da bir zamanlar halının üzerine yatıp bilmek için Jean Kaz ile ilgili bilgiler vardı.

"Bırakalım şimdi bunları," dedi Epstein adamlarına dönerek, "Adamımız hâlâ şehirde olmalı, sonuçta bütün yolları tuttuk, uçmaları engelledik."

"Ama Max," diye itiraz etti adamlardan biri, "Hadi yolları tutmaya devam ederiz ama Kansas'ın en büyük şehrinin hava sahasını daha fazla kapalı tutamayız. Federal havacılık dairesindeki adamımız bu yaşı; daha fazla sürdüremez."

"Nasil sürdüremezmiş arkadaş? Dünya kadar para veriyoruz, hem de peşin veriyoruz. Lanet olası federal memur maaşıyla mı ald villasını?"

Ama diğer yandan Epstein da farkındaydı ki adeta bir hayâletmişçesine Wichita'ya gelen adam elbette tarifiyle seferle ayrılmayacaktı Kansas'tan.

"Tamam tamam," dedi en sonunda "Yaşadıkları; zaten bu lanet herifin mil toplamak için tarifiyle seferle uçacağını sanmam." "Miller iyi oluyor aslında," dedi, daha zeki görünmek için taktığı numarasız gözük pek de işe yaramayan Securitas ajanı. "Geçen kaynımın düğününe Minnesota'ya biriken millerle gittik."

Epstein tam ağır bir küfredeceksen sustu. Kendini bütün sistemlerden gizleyerek, hiçbir kamera ya yakalanmadan Koch Genel Merkezi'nin en kıymetli hazinesini çalıp kaçan bir profesyoneli ordudan bile kafası yeterince çalışmadığı için atılmış bu eski askerlerle bulamayacağını yavaş yavaş anlıyordu.

Yedinci Viyana, Avusturya

Akşam güneşi, Museumsquartier'in bahçesinin ortasında gökten düşmüş yabancı bir cisim gibi duran MOMOK binasına vururken, Arşidüşes Francesca von Habsburg binanın ziyaretçilere kapalı en üst katındaki odasında kendi güvenlik şefini dinliyordu.

"Nasil olduğunu biz de bilmiyoruz majesteleri," dedi adam. Avusturya Cumhuriyeti hükümeti Habsburg hanedanının her türlü unvanı kullanmasını yasaklamışsa da yardımcılarının Francesca von Habsburg'a başka türlü hitap etmesi düşünülemezdi bile. Francesca'ya göre kendisinden hepi topu on yıl büyük bir cumhuriyet, yüzlerce yıllık Habsburg hanedanının üyelerinin nasıl çağırılacağına karar veremezdi. Resmi yazışmalarda ve kamuoyu önünde sadece Francesca von Habsburg olsa da kendi çekirdek çevresinde her zaman Arşidüşes Francesca'ydı.

"Anlaşılan Koch'ların elindeki anahtar çalınmış. Ben her ihtimale karşı bizim anahtarımızı Kunstammer'den alınp Basel'deki kasamıza yerleştirmeyi öneriyorum."

Francesca bütün zarafetle gülmüsedti. Habsburg hanedanından gelmesi bile erkeklerin önünde eğilir eteklerini öpmek isteyeceği, sıradan insanların yüzüne baktığında mahcupiyetle başını öne eğeceği, kâğıt üzerinde Roma'ya kadar dayanan sahte Habsburg soyagacından değil bizzat kendisinden kaynaklanan asaletle bulunduğu odada güneş gibi parlayan bir kadındı. "Önemli değil," dedi. "Bana o koca kafalı Koch'ları bağlayın. İksini birden."

Beş dakika bile geçmeden Koch kardeşlerin ikisi de video konferansla Viyana'daki odanın dev ekranındaydı. İki kart kardeş Francesca'yla göz göze gelmeye çalışıyordu.

"Demek sonunda anahtarları çaldınız. Tabii anahtarları çalanın kim olduğunu da bilmiyorsunuz."

"Yakalamamız an meselesi majesteleri."

"Bizim buradaki Türklerin bir lafı vardır David, bilir misin?"

"Türkler mi?"

"Ha evet Türkler. Bir karışılma geçip yaparım, ederim, yakalarım diye konuşuğunda buna inanmışlardır. Onun yakalasa, yakalasa anca cinsel

organını yakalayacağını söylerler."

Hem David hem de Charles Koch bu söz üzerine kızırıp bozardılar. Çok terbiyeli olduklarından değil, bu söz koscoca Arşidüşes Francesca von Habsburg'tan çıktığı için.

"Biliyorsunuz anahtarlar tek başına da yeterince güçlü. Ha ikisini bir araya en son getirdiğimizde Berlin'de bir duvar yıkıldı ve sonrasını biliyorsunuz zaten. Anahtarları kim aldysa bendeki anahtarın varlığını biliyor. Ve eğer düşündüğüm kadar akıllıysa ki siz iki şaşşalı soymanızdan akıllı olduğu da anlaşıyor, bendeki anahtarları çalmak yerine benimle beraber çalışmayı tercih eder. Eğer siz adamı yakalayamazsanız ben yakalamak yerine anlaşmayı tercih edeceğim. Ha tabii sizin de elinizde anahtar olmadan anahtarla ilgili bu kadar çok şey bilmeniz kabullenilir şey değil. Bu konuşmayı sadece eski günlerin hatırasına yapıyorum. Emin olun ki anahtarları geri alamazsanız benim yeni bir ortağım ve sizin de kimsenin iyi bilirdik demediği bir cenazeniz olacak."

"İyi bilirdik mi?"

"Ay aman, buradaki Türkler aralarından biri ölünce cenazede arkasından iyi bilirdik falan diyor, benim de dilime takılmış. Arkanızdan iyi konuşmadığı demek istedim. Haş şimdi de sizi dünyada seven insanların sayısının asal olmadığı halde asal çarpanları bile yok... Siz birbirinizi bile sevmiyorsunuz diyorum. Ach du meine Güte! So dumm! Buradaki Türklerin bir lafi var, dumkof diyorlar sizin gibilere!"

Wichita, Kansas

Koray Karakaya uyandığında yanında Emily'yi göremeyince gultmsedi. Genç kız ondan önce kalkıp ona kahvaltı hazırlamış olacaktı. Ama yataktan doğrulduğunda dünkü aşk profesyonelinin alıp giyinmiş, ustelik genç bir antropoloji öğrencisi değil, zalim bir iş kadını gibi giyinmiş olarak buldu.

"Günaydın Ajan 50."

"Ne ajan?"

"Bırak şimdi numarayı. Epstein'in adamları bütün şehirde seni arıyor. Korkmana gerek yok, senden anahtarları olacak değilim, bunun için gerekli hırsa sahip değilim. Arşidüşes Francesca von Habsburg için çalışıyorum ve onun bana verdiği görev de anahtarları senden almak değil, seni ya da seni

görevlendirenleri onunla görüştürmek. Hadi hazırlan uçagımız bekliyor."

"Uçak mı?"

"Burayı kara yoluyla terkedenemeyeceğimize göre? Merak etme, tarifeli bir sefer değil. Şerif'in helikopteri bizi şehir dışındaki özel bir havalalanma bırakacak, oradan uçacağız."

"Nereye?"

"Viyana bebegim... Viyana."

"Emily bak..."

"Adımı Emily değil bebegim. Bana Tina de."

İstanbul, Türkiye

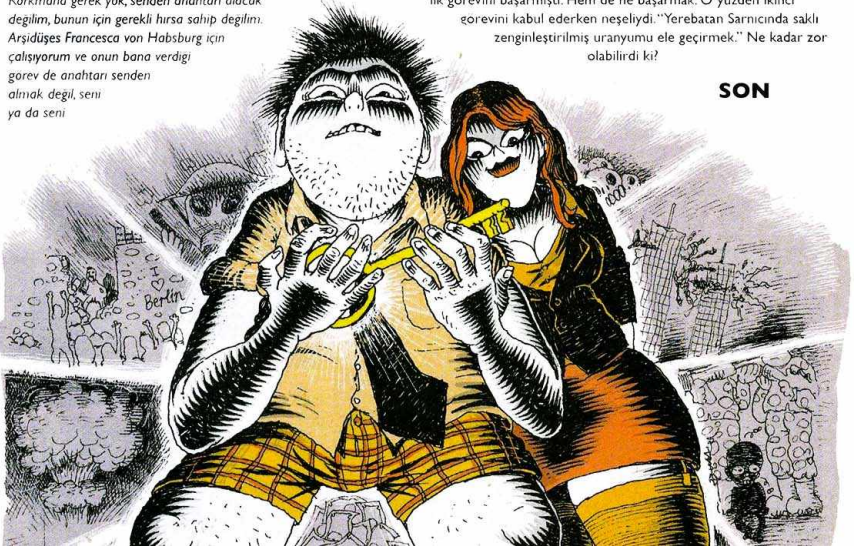
Wichita'daki o meşum gecenin üzerinden iki ay geçmişti. Anlaşılan o ki gizli konseyin ajanlarının neler planlayabileceğini önceden kestiren Arşidüşes Francesca von Habsburg Wichita'yla ilgili internet trafiğini takibe almış, ansızın ortaya çıkan bir adamın kendisine Wichita'da bir kadınla randevu araması dikkatini çekmiş ve kendi ajanlarından Tina'yı Emily Carson adına düzenlenmiş bir kimlikle Wichita'ya yerleştirip Koray'la temasa geçmesini sağlamıştı. Arşidüşes Francesca von Habsburg bekle ve gör politikası uygulamış, Koray'ın anahtarları çaldığını haber alır almaz bu genç adamın örgütünün kendisi için daha iyi bir ortak olabileceğini düşünerek Tina'yı hem adını kırtarmak hem de pazarlığa oturmak için görevlendirmişti.

Bir kaç hafta süren uzun pazarlıklar sonunda Gizli Konsey anahtarların diğer teklinin sahibi olarak Arşidüşes Francesca von Habsburg'la çalışmayı kabul etti. Arşidüşes Francesca von Habsburg da buna karşılık anahtarları şerefsizlik için kullanmayacağına söz verdi ya da öyle bir şey. Ve işte aradan iki ay sonra Koray Karakaya İstanbul'da bir yandan Karaköy yokuşunu iniyor, bir yandan da söyleniyordu:

"Ülan ne zamandır yokuş aşağı inmiyoruz, Kansas'ı Viyana'sı hep düz yerlerde dolaşa dolaşa yokuş inmeyi unutmuş bunye."

Yokuşu inerken uydu anten satıcılarının vitrinlerindeki bütün televizyonlarda dünyanın en zengin şirketi ve ailesi olan Koch Biraderlerin bir anda çoktuğu haberi yayınlanıyordu. Karakaya ilk görevini başarmıştı. Hem de ne başarmak. O yuzden ikinci görevini kabul ederken neşeliydi. "Yerebatan Sarıcında saklı zenginleştirilmiş uranyumu ele geçirmek." Ne kadar zor olabilirdi ki?

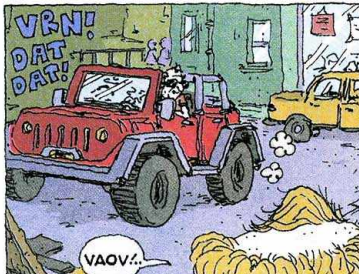
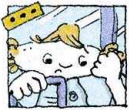
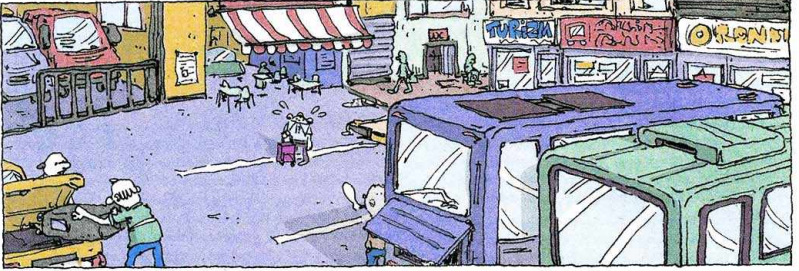
SON

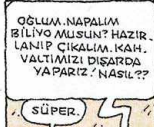

ÇAĞATAY EVİNİN ERKEĞİ...

KUBILAY
ODABAS

Kibrit kutusundaki ceset

PEDEME BÜYÜYÜNCE BABASINI İNTİKAMINI
ALMAK İÇİN YAHUDİ AÇILIGINA BAŞLADI VE
KÜŞÜLTME MAKİNESİNİ TEKRAR İŞLER
HALE
GETİR-
Dİ...

AMA O DA 1964'DE, BABAMIN
DOĞUŞU YIL, YAHUDİLER TARA-
FINDAN GÖDÜRÜLDÜ. BABAM
DA YAHUDİ AÇILIGINA DEVAM
ETTİ...

KOYU BİR NAZİ OLMASINA RAĞ-
MEN BİR TÜRKLE EVLENDİ AMA
BENİ HİÇ GÖREMEDİ. 1969 DA AN-
NEME BANA HAMİ-
LEYKEN O DA
GÖDÜRÜL-
DÜ...

SENİN GİBİ BİRİ TARAFINDAN TABİİ... BABAM ÖLDÜKTEN BİR AY
SONRA BEN DOĞDUM. 13 YAŞINA GELİNCE, BÜYÜK BÜYÜK BABAM
VE DEDEMIN SAVAŞTA ELDE ETTİKLERİ ALTIN, MÜCEVHER VE
PORTATİF KÜŞÜLTME MAKİNESİYLE TÜRKİYE'YE GELDİK. BEN DE
İNTİKAM ALMAK VE ONLARIN YARIM BIRAKTIĞI İŞİ DEVAM
ETTİRMEK
İÇİN YAHUDİ
AÇILIGINA
DEVAM
ETTİM...

AMA
ONLAR GİBİ
SİLİHLİ
DEĞİL...

GÜZELİ.
GİYİM VE
KÜŞÜLTME MA-
KİNESİNİ KUL-
LANARAK.

VE ADIM
ETHEL DEĞİL
JASMIN...
YASEMİN DE
DİYE BİLİR-
SİN...

SENİN HİKA-
YENE GELİR-
SEK, BABAN...
A!

AHA!
YİNE Mİ
SEN?

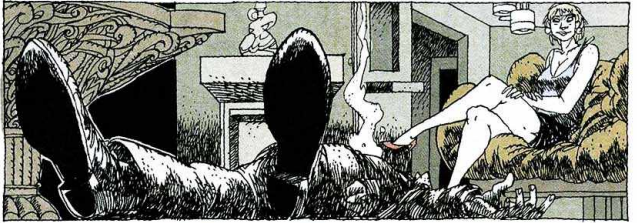
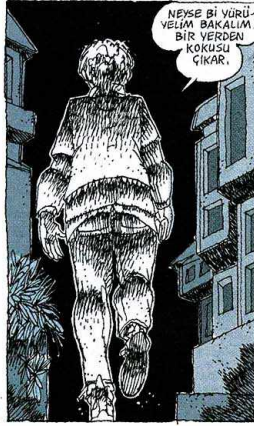
YERDE BAYGIN
BİRİ UARSA BE-
NİAKI KESİN
BURDAN GEÇ-
MİŞTİR...

TAMAM!
DUR KALDIRI-
YORUM ELLE-
RİM! ULA NE
ARIZA KADIN-
MISSİNİZ!

ONU KULLANMAYI BİLİYOR
MUSUN. ŞEYTAN DOLDURUĞU!

GERİ
ZE KALI!

Çarsambalar Güzeldir

PUHAA! TIHAHA!

HİÇ Mİ ÇANTA GÖRMEĞİNİZ LAN?
EVSİZ Mİ KALDIN?

BEN SEN MİYİM? NE
KALICAM EVSİZ? OKULDAN
GELİYORUM, ÜÇ GÜNDÜR
DERSLERE GELİYORUM
BİTİRİCEM OKULU...

BİTİRİCEM DİYO SAN
YAPARSIN... BEN DE
YARDIM EDERİM.

BİTİRİCEM OKULU, SEN
DAHA ÖNCE
ÇANTALI GÖRDÜNMÜ
BENİ...

BİRRRAK YA!
HER SENE
AYNI... BU
OKULU BİTİRİYO
SEN
ÇALIŞTIRIYOSUN...

DERGİ... ŞARJ ALETİ... 000
BU İYİ BAK, HESAP MAKİNESİ
ZAMANA AYAK UYDURMUŞSUN...
SEN GİRDİĞİNDE ABAKÜS KULLA.
NİYO DİYE BİLİYORUM...

EBEN!...

AA DEFTER!
OHA! 2005 YAZIYO
İKİ BİN BEŞ!

BU VARDI EVDE...

GELENEKSEL İKİ HAFTALIK
GAZ GÜNLERİ BAŞLAMIS...

VİZELERİ ATLATIRSA YAPAR BENCE.

LAN ÇANTAYLA MI BİTİYO
OKUL? NE VAR İÇİNDE
VOTKA MI? VİSKİ Mİ?

FAKİR MİYİM
BEN, SİZİN GİBİ
EVĐEN İÇKİ TAŞIYIM.

AÇ LAN
O ZAMAN!
AÇ BAKA-
LIM.

BENCE DEFTER
TUTMA... DERSE
ODAKLANAMAZSIN.

OLUR MU
LAN ÖYLE...

SEN BENİ DİNLE..

ÇAD YAPICAMABİ
BEN? ÖĞRENCİ
İŞLERİNE KONU.
SİYİM Bİ...

AYNEN
ÇİFT OLMA-
SA DA YAN
DAL YAPAM
LAZIM.

TABİ Kİ MEZUN OLUNCA EKSTRA
BİŞEY OLMAZI LAZIM... HERKES
ÜNİVERSİTE OKULUYO ARTIK
MESELA PROGRAMLAMA ÖĞREN-
MEK LAZIM...

KEŞKE BÖYLE İNSANLARLA
TANİŞSAYDIM BİRİNCİ
SINIFTA DA BAR TABURELE-
RİNDE QURUMESAYDIM
SİZİNLE...

ZORLADIK DA
SANKİ...

ÜNİVERSİTEÇ
BUĞ YAĞ...
4 SENE DERSE
GİRİP GİTMİYCEZ
HERHALDEĞ?!

BEN ERASMUS
ZORLUCAM YA...
YURT DIŞINA ŞİM-
DİDEN ÇIKIP ÇÖZ-
MEK LAZIM...

AYNEN... BURCU (KUZENİM)
İSVEÇ'TE MESELA ŞİMDİ...

DİL?

ONU SÖYLEMİYORUM BİLE.
DİL OLMAZDAN ARTIK HİÇ
BİŞEY YAPAMAZSIN...

DİL DE
ÖĞRENE-
MEDİM.

İSTESEN
KAPALI GARSIDA
DA ÖĞRENERDİN
DİL... SENİN
G.TÜN RAHAT!

ÖĞRENİM TOPLU YATIYOMUŞ
GALBAA YAĞ... ONUNLA DA
BİŞİLER YAPABİLİRİZ SONUÇTA
TOPLU PARAG...

HAKKATEN
NASİ DÖYCEZ
LAN ÖĞRENİMİ?

BEN ALMADIM
VALA SİZ DÜŞÜNÜN.

YAPILANDIRMADIN
MI SEN ONU?...

YAPILANDIRDIM
DA... ARTIK Bİ
OKULZ ATÇAN
BERABER EZDİK
O PARAYI...

B. K. / BİLİYÖZ
KİMLE
EZDİĞİNİ...

ÖFF / HİÇ SİZİN SORUNLU İLİŞKİ-
LERİNİZİ DİNLEYEMEM / KALKÇAM
BEN SABAH 9'DA DERSİM VAR!

DEVAM
ZORUNLUĞU
YOK Kİ?...

YOK DA.
YOK DİYE
13
SENE OLDU.

EFENDİM
EE GEL
YAVRU.

SEN MEZUN
OLUP NAPÇAN
Kİ?

NASİ
NAPÇAM?

İŞE Mİ
GİRCEN?

YÜKSEK
YAPARIM...

YAKIN GÖZLÜĞÜNÜ TAKAR
MAKALE OKURSUN ARTIK.

LAN KIZ AYIN
32 GÜNÜ
ÇEKTİ AMA
BENİ...

BAK NASİ
BİLİYÖ
KİMLE
EZDİĞİNİ!

OLUM SENİ İKİ KERE
ATTILAR, GENE KAZAN-
DIN GELDİN... BU
AZIMLE BİTİR İSTE...

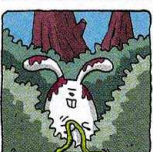
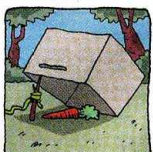
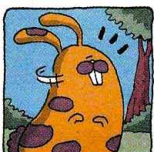
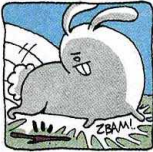
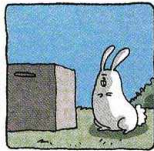
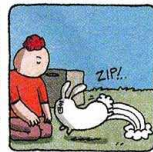
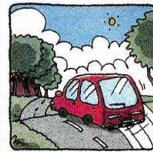
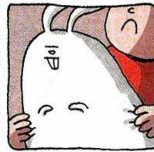
DENEYSSEL
ÇALIŞIRIM
LAN... NE
MAKALEST?

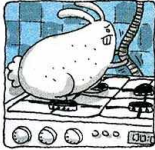
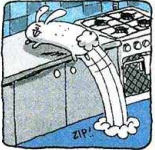
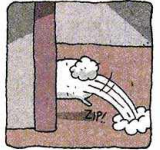
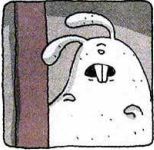
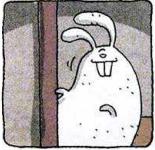
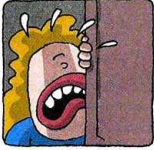
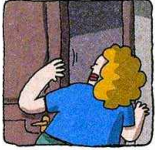
ELİN
TİTİR...

AŞKA SÜRGÜN

nisanhanan

SAYKODELİKO

MERVE

Alpay Erdem

Ürgüp'te Baran'ın yönlendirdiği otelde resepsiyondaydım. Resepsiyonist, "Alpay bey, çift yataklı odamız da var, tek yataklı odamız da var, çift yataklı odada yataklar tek kişilik, tek yataklı odada yatağımız çift kişilik" diyerek odaları tanıttı. "Tek yataklı odayı tercih ediyim ben" dedim. "Gerçi çift yataklı oda daha geniş ama siz bilirsiniz tabi" dedi. "Ha yok, ondan değil, ben çift yataklı odalarda bunalıma giriyorum, dünyanın en kararsız insanıyım, hangi yatağın daha güzel olduğuna karar vermek benim için çok zor oluyor, bir türlü karar veremiyorum, sonra da yerde yatıyorum, iyisi mi sen bana tek yataklı odayı ver" dedim. Resepsiyonist şaşkınlık içinde tek yataklı odanın anahtarını verdi. Anahtarını aldım, odama girdim.

Duşun altında mutluydum. Yatağımda huzurluydum. Uyudum.

Sabah uyanığımda hayali kuzenimin ayakları yüzümdedydi yine. "Tek yatağın kötü tarafı da bu işte, Allah kahretmesin, bi insan da güne bu şekilde uyanmasın ama, bu nedir artık ya" diyerek çemkirdim hayali kuzenime. "Çift yataklı odayı seçseydin sen de, hayret bi olay yani, hem şey yapıyo, hem de konuşuyo, ben çok mutluymuş sanki bu şekil, ruh hastası, neymiş, hangi yatak daha güzelmış, şeyapamıyomuş, büyü artık biraz ya, büyü" diyerek coştı hayali kuzenim tepki olarak. "Tamam be tamam konuşma, çift yatak çilesini çekiceğime seni çekerim daha iyi, bizim de kendimize göre takıntılarımız var, ölçtük biçtik heralde, ona göre bi karar aldık heralde, sana mı sorucam, oda seçerken sana mı sorucam arkadaşım" diyerek ben de coştum. "Sormazsan da böyle konuşma o zaman, ben nerde yatacım bencil" dedi hayali kuzenim. "Nerde yatarsan yat be, sorunlu" dedim. "Arkadaşım bak sabah sabah döverim bak seni" dedi. "Biraz zor döversin işte, benim bacaklarım çok kuvvetli, sana bi tekme atarım, aklın çıkar bak ha" dedim. "La havle" çekti. "Konuşma, sabah sabah konuşma bak ha, ezirim bak ben seni ha, pis" dedim. "Bu arada sorucam sorucam, Baran neriyse gitti ki öyle" dedi. "Amasya'ya gitti" dedim. "Niye" diye sordu. "Elma yiyecekmiş" diye cevap verdim.

Otelden bisikletsiz çıktım.

Bir yerde kahvaltı yapıyordum. Karşımdaki masada gençten bir kız bana bakıyordu. Tek başına kahve içiyordu. Gülümseyerek kafa selamı verdim. Kız masasından kalkıp kahvesiyle birlikte yanıma geldi. "Merhaba Alpay bey, hoş geldiniz Ürgüp'e, ben sizin hayranınızım desem yeri, yeri olduğu için de dedim zaten" dedi. Güldüm, "oturun lütfen" dedim. Oturdum. "İsminiz nedir" dedim. "Merve ben" dedi. "Memnun oldum, ben de işte öyle bisiklet turundayım aslında"

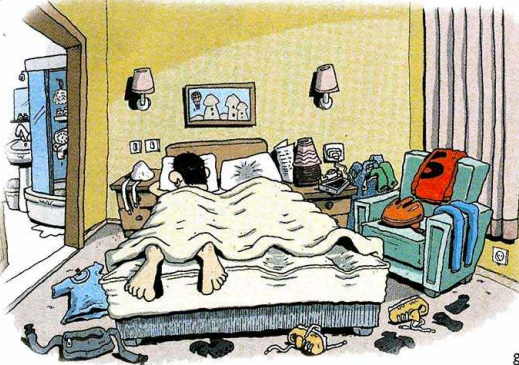
dedim. "Biliyorum Alpay bey, twitter'dan da takip ediyorum sizi" dedi. "Bey ne ya, ben size Merve hanım desem hoşunuza gider mi" dedim. "Gider" dedi. Ben bozulur gibi olurken Merve gülmeye başladı. "Gitmez tabi, ne diycem Alpay sana, nerde kaldığını bilmiyorum ama istersen bizim otelde seni misafir edelim" dedi. "Yok ben kalıyorum zaten bi otelde, sizin otel derken" dedim. "Otelimiz var bizim burda" dedi. "Burda galiba herkesin oteli var" dedim. "Öyle galiba" dedi. "Teşekkür ederim ama ben memnunun otelimden, odamda da zaten tek yatak var ama çift kişilik" dedim. Merve bana bir tuhaf bakmaya başladı, can havliyle toparlamak istedim. "Böyle söyleyince de bi tuhaf oldu biliyorum ama nasıl anlatsam, zaten tek bakiş, da yatmıyorum çift kişilik yatakta, dün mesela hayali kuzenimle yattım, off, neler söylüyorum ben" dedim. "Özel hayatın beni hiç ilgilendirmez ama hayali kuzenini merak ettim şimdi" dedi.

Merve'yle birlikte, etkileyici bir Ürgüp manzarası eşliğinde, ellerimizde kahvelerimiz, önümüzde atıştırmalık birkaç bir şey, yerde oturmaktaydık öyle. Hayali kuzenim ise bizden elli metre kadar ileride kendi kendine gezinmekteydi. Merve'ye hayali kuzenimi anlatmaya başladım. "Ben aslında çok korktum bazı şeylerden, korktuğum için böyle oldu, çok düşündüm bi de, çok kafaya taktım, yani ne biliyim, tam da tanışmam gereken dönemde Beatles'la tanışmasaydım, eskaza üniversiteyi kazanmasaydım, yıllar sonra bir arkadaşımın önerisiyle tekrar mizah dergisi okumaya, çünkü önceleri Pişmiş Kelle vardı, sağlam okuruydum sonra bıraktım okumayı, yıllar sonra tekrar Leman okumaya başladım, yani tüm bunlar olmasaydı, bi gün bi arkadaşım şu kitabı oku mutlaka demeseydi, nasıl bir insan olurudum hep çok merak ettim, bunu o kadar çok düşündüm, o kadar çok düşündüm ki, sonunda olmaktan korktuğum adam ete kemige büründü ve hayatımın bir parçası oldu, sürekli peşimde, hayali kuzenimin hikayesi kısaca bu işte" diyerek hayali kuzenimi anlattım öyle Merve'ye. "Şu anda napyıyo mesela" diye sordu Merve. "Naapsın, takılıyo işte orlarda, geziniyo" dedim. "Adı ne" dedi. "Bi adı yok, bana adım bu da demedi, hayali kuzenim işte, bi şey söylüyüm mi, sen var ya git mesela şimdi, hemen gelir, senin hakkında mesela dedikodu yapar hemen bana" dedim. Merve gözlerini büyüttü, sanki biraz hayal kırıklığı içinde gibiydi. "Gidiyim mi" dedi. "Ha yok gitme, sen gidersen o gelir, yani o gelmeseyse de gitme tabi, gitme yani" dedim. "Şaşılsın sen ha" dedi. "Yalnız Alpay bey'den şaşıl'a ne hızlı yol aldım be" dedim. "Peki sen ne zaman gidiyosun, Ürgüp'ten yani, ne zaman ayrılıyosun" dedi. "Diyorum ki yarın da kalıyım, hem biraz daha dinlenmiş olurum, hem de yarın Göreme'ye giderim öyle, öbür gün de çıkarım artık yola" dedim. "İstersen yarın ben de geliyim seninle Göreme'ye" dedi. "Bisikletle giderim ama büyük ihtimalle" dedim. "Benim de var ki bisikletim" dedi. "Şahane olur valla, beraber süreriz işte öylüye" dedim ben de.

Ertesi gün Merve'yle ben bisikletlerimizle Göreme'ye gittik. Gezdik biraz Göreme'de. Bir ara tepemede evcil eivercinlerin ırtıgını fark ettim. "Demek sen

de güvercin seviyosun" dedi Merve. "Nasıl anladın" dedim. "E güvercinlere bakışından anladım, sevmesen öyle bakmazsın ki" dedi. "Nası bakıyomuşum" dedim. "Bakmıyosun ki, güvercin oluyosun" dedi. Gülmüseyerek Merve'ye baktım. "Babamın da güvercinleri var" dedi. "Bazan babamın işi çıkıyo, ben yemliyorum, ben uçuruyorum, güvercinleri ben de çok seviyorum, bence dünyanın en güzel şeyi güvercin, bi de bazan gökyüzüne çok yükseliyorlar, galiba en çok da onu seviyorum" dedi.

Göreme'de peri bacaları manzarası eşliğinde bisikletlerimizi bir kenara bırakmış, oturmaktaydık öyle. "Çocukken işte arkadaşlarla besliyoduk biz de güvercin, çok güzel günlerdi, o çatıda mutlu olduğum kadar çok az yerde mutlu olmuşumdur, yine besleycem o ayrı da, gerçi kuş var evde, saka var, kanarya var, ispinoz var bi de" dedim. "Dur bak ben sana ne hediye edicem" dedi. Cebinden bir çift ayakkabı bağcığı çıkardı. "En sevdiğim ayakkabılarımın bağcıkları bunlar, bisikletine bunları da bağlarsın belki diye düşündüm, ne biliyim, belki sana bunlar da uğur getirir, daha çok uğurun olur, uğur getirsin diye bağlamıyo musun sen zaten o bağcıkları bisikletine, ne biliyim, ben öyle düşündüm" dedi. "Ha yok ya, ben yolda lazım olur diye bağladım onları hep, çünkü bazan lazım oluyor, gerçi bu turda hiç lazım olmadı ama" dedim. Merve,"e

öyleyse ben" diyerek elinde bağcıklarla ne söyleyeceğini bilemezken aldım elinden bağcıkları. "Bunlar da bisikletimin uğur bağcıkları olur o zaman, vay be, bence harika bi hediye bu, çünkü resmen bisikletimin uğuru yoktu, e hadi bağlalım madem bu bağcıkları bisiklete, uğur getirsin madem, öyle olsun madem" dedim. Kalktık yerimizden, bisikletlerimizin başına geçtik. "Ben de sana bi şey hediye edicem" dedim. Bisikletimin çantasından yumruk büyüklüğünde bir lületaşı çıkardım, ve Merve'ye uzattım. "Bu senin olsun" dedim. Merve lületaşını aldı ve "ne ki bu" dedi. "Heykel aslında" dedim. "Nası heykel" dedi. "Nası anlatsam, lületaşı bu, Eskişehir'den aldım, niyetim heykel yapmaktı, heykeltıraş bi arkadaşım var, taşın içindeki heykeli özgür bırak, sen sadece taşı yont, fazlalıkları at, heykel zaten kendiliğinden ortaya çıkacaktır dedi bana, ben de başladım taşı yontmaya, yont ha yont yontuyorum, nihayetinde taşın içinden bu çıktı, ben de heykel bu galiba diye düşündüm, çok fazla da düşününce de bunun heykel olduğuna inandım" dedim. "Bence çok güzel, taşın içinden taş çıkmış, zorlamıycaksın demek ki bazı şeyleri, demek ki heykel buymuş, peki neden taşıyodun ki bunu vanında"

diye sordu. "Taş taşımak hoşuma gidiyo, kendimi iyi hissediyorum taş taşıyınca, lületaşı ya bi de bu hafif, bisiklette hafiflik çok önemli çünkü" dedim. "Taş değil ki bu, heykel" dedi Merve. Güldük öyle. Yola koyulduk sonra.

Göreme'yi arka sokaklarına kadar gezdik. Akşam üstü otelimin önüne geldik. "Ee, yarın gidiyosun" dedi Merve. "E gidiyim artık, dinlendim işte biraz, iyi oldu böyle" dedim. "E git tabi" dedi. "Kovuyo musun yoksa sen beni Ürgüp'ten" dedim. "Hayır canım ne alakası var, senin gitmen lazım, git hep" dedi. Ayrıldık, otele girdim, gece oldu.

Sabah otelden çıktım, yola koyulduk. Dağ yollarından ilerledim. Cemil köyünü, Şahinefendi köyünü geçtim, Mazi yoluna girdim. Birkaç kilometre sonra karşıdan gelen yabancı bir gezgin bisikletçiyle karşılaştım. "Hello, how are you" dedim. "Good, and you" dedi. "Ben de iyiyim sağ ol, yolculuk nerden böyle" dedim.

"İngiltere'den çıktım yola" dedi. "Harika, Liverpool mu yoksa" dedim. "Aa, nerden bildin" dedi. "İçime doğdu sadece, peki yolculuk neriye" dedim. "Bugün Kapadokya ama soorasını bilmiyorum, kafama göre gidiyorum işte, dünyayı geziyorum" dedi.

"Süpersin, yolun açık

olsun, ben de Türkiye'nin kuzeyinden yola çıktım, gününe doğru gidiyorum" dedim. "Yolun açık olsun" dedi. "İyi bak kendine" dedim, ters istikamette yollarımıza devam ettik.

Birkaç kilometre sonra durdum. Hayali kuzenim duruyordu çünkü önümde. "Ne konuştun ki turistle" dedi. "Ne konuşucam turistle, işte where are you from, how old are you, dünyayı geziyomuş" dedim. "Vay be, Alpay bi şey söylüyor, bu yabancılar gerçekten çok cesur oluyorlar, nereliymiş ki" dedi. "Liverpool dedi ama o aksanla konuşmuyodu, beni yedi bence" dedim.

Mazi'yi geçtim, Til'e vardım. Til'den Derinkuyu yoluna girdim. Derinkuyu-Niğde yolu sapağına yaklaştıkça gözlerime inanmadım. İp yeniden karşıma çıktı. İp'e yaklaştım. Durdum önünde. Baktım ip'e. "Demek ki hala kafası devam ediyosa, arkadaş ne mantarmış, yemin ediyorum artık ya" dedim. İpin yanından doğru yoluma devam ettim.

SON (önüümüzdeki ay final)

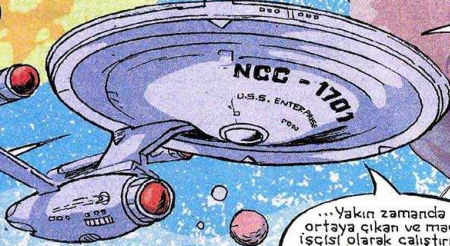
CENGİZ ÜSTÜN

DUKA FİLM

UZAY YOLU HYBRİT-İ ALEM

Yıl : 2106 ... Federasyon İçicirlik Hava üssünde konuşlanmıştır. Keşif gemisi atılan'a yeni gezegenler yeni yaşam formları aramaktan eli boş kürkü dükkanına geri dönmektedir.

Doğru
söylöyörsü.
nuz Kaptan
Kerk...

Abi yok
galaksimizde
uzaylı muzayıl yok!
Bİ Spak'ın gezegeni
Vulkan, bir de Klingon.
lular... Diğerleri
mutasyon, labaratuar
İşi hep... Yeni
miyim Spak
?...

...Yakın zamanda
ortaya çıkan ve maden
işçisi olarak çalıştırılan
Pluton'lular, benim ve sizin
ırkınızın karışımı gibi
gözüküyor...

Spak yaşanılabilir gezegen
bulduk mu mutasyonu yolluyor
bunlar! Önce çalıştırılıyor sonra
düşman ilan ediliyor.

Abi
federasyo-
nun üstünde
7 tane çok zen-
gin aile varmış,
onlar yönetiyor
muş galaksiyi
asli.

Klingonlula-
rın da petrolünü
istiyorlarmış...
Vermezlerse geze-
geni havaya uçura-
caklar...

GÜMM!

LAN
NOLİY?

Yakın bir
yıldız patladı!
kaptan! Süper
nova oluşuyor!

GÜRSS!

GÜMM!

Derhal
beni İçicirlik
Üssü yakını-
rındaki maden
bölgesine
işletayın...

Eyvah! Pluton!
Gezegemin, ailem
her şeyim orada
yooo!

HAYIIIR!

VIZZUU!

Hamile
karım orada
yalvarım dur-
durun şunu.

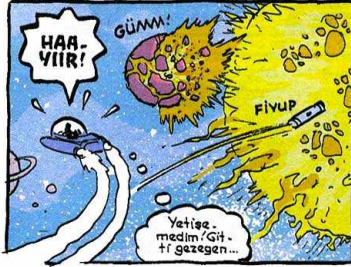
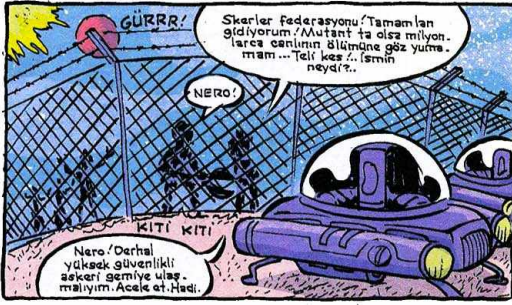
Süpernovayı durdurmanın tek yolu
içiniz kırmızı madde'yi atıp bir
karadeliğe yaratmak...

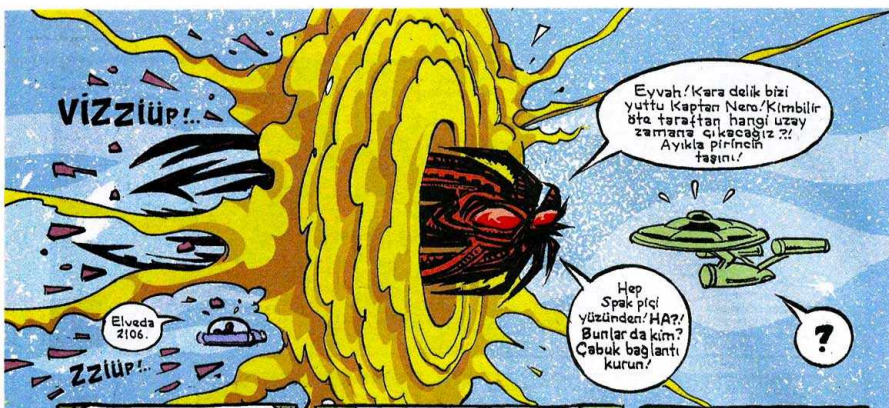
Evet, böylece içine sönecek...
karım ve çocuğum kurtulacak, haç!
Spak Reis, akraba sayılız...

Pluton
gezegenlikten
çıkarıldı! Federas-
yon...

Bokunu

Geride Kalanlar

Erman Çağlar

Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yıyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmi yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Ama önce Murat beni biraz olsun insan içine karışmam için ev partisine dahil edecek.

(Önceki bölümlerin tamamını <http://www.groagh.com/geridekalanlar.htm> adresinden okuyabilirsiniz.)

Murat'ın ev partisi ve Ferhan'ın ev partisine gelen insanların getirdiği alkollü içecekleri hızla tüketmesi.

Kim Murat'ı suçlayabilir? Kim Murat'ın kız arkadaşını suçlayabilir? Murat kim bu insanlar? Seni herhangi bir nedenden ötürü suçluyorlar mı? O zaman karşılarında beni bulurlar. Seni kimse hiçbir şeyden ötürü suçlayamaz. Ufak tefek kusurların varsa da, onlar insanlık tacının en değerli taşlarıdır. Kendi evinde ev partisi vermek isteyebilirsin. Göz alabildiğine bu diyarlar senin. Bu kanepede, bu tekli koltuk, bu yemek takımı, bu balkon. BU KORİDOR SENİN. Kim buna bir şey diyebilir? Herkesle kavgaya çıkmaya hazırım. En başta seninle. Neden çağırдын bu insanları evine Murat? Ev partisi bu kadar ertelenemez bir ihtiyaç mıydı senin için? Bana iyilik mi yapmaya çalışıyorsun, yoksa iyiliğin anlamından haberdar mı değilsin? Murat'ı gördünüz mü? Murat nerede? Beni sizlerin arasına attı, biraz insanları kaynaş dedi, yeter artık mal gibi olduğun dedi. Burası onun evi, ben bir süredir kanepede yaşıyorum. Biz birlikte bilim-kurgu filmi çekeceğiz. Aranızdan hiçbir kimseyi tanımıyorum. Bu nasıl mümkün olabilir? Murat'ın kaç yıllık arkadaşım, sonuçta kız gidince beni evine aldı, beni besledi, bana temiz alt eşofman verdi. Böyle şeyler insanları birbirlerine yakınlaştırır. Bir keresinde alkollüken kız arkadaşıyla sesli seks yaptılar, o sırada kanepede uyanık yattığım için onları dinlemek zorunda kaldım. Böyle şeyler insanları birbirine yakınlaştırır. Bir keresinde kız arkadaşı Murat'ı tuvalete çağırıp bir şey gösterdi, "ben tuvalete girdiğimde bunu görmek zorunda mıyım?" diye sitem etti, Murat'ın "benimle alakası yok, Ferhan yapmıştır" dediğini duydum. Böyle şeyler insanları birbirlerine yakınlaştırır. Dosyadan öte olursunuz. Ne olduğunu tam bilmiyorum, ya klozet kapığında çıış kalmıştır, ya kaka yapmıştır gitmemiştir. Oysa ben tuvalete çok dikkat ediyorum, Murat ve kız arkadaşının benim için yaptıkları iyiliklerin karşılığını tuvaletlerini çok temiz kullanarak vermeye

çalışıyorum. Onlar için en azından bunu yapabilmeliyim diye düşünüyorum. Tuvalete gittiyseniz görürsünüz. Giderseniz dikkat edin, göreceksiniz. İyi kullanılmış bir tuvalet.

Bir süredir bira içmeme izin yoktu. Bu biraları getirdiğiniz için teşekkür ederim. Bir süredir iradem bir naylon poşete koydum, yakın çevreme emanet ettim. Onların yap dediği şeyleri yapıyorum, yapma dedikleri şeylerden uzak durmaya çalışıyorum. Gözlerimin içine bakıyorum. Düşünürseniz inanılmaz bir kolaylık, inanılmaz bir rahatlık. Hayatın daha zahmetsiz, daha kolay olduğu günlere bir geri dönüş yaşıyorum. Anne babamın gözlerinin içinde yaşadığım o güzel zamanlarda yaşıyorum yeniden. Evin bu eşyasıyla oynayabiliyor muyuz? Annenin gözleri büyüyor, demek ki oynayamıyoruz. Sokakta bu taraflara koşabiliyor muyuz? Babamın gözleri kısıyor, demek ki koşamıyoruz. Sizlerin canı sağolsun.

Yakın çevremde herkese yetecek kadar çok irade var. Her sabah altıda

kalkıyorlar, her sabah kahvaltıyorlar, her gün işe gidiyorlar, akrabalarla eş dostla irtibatı kopartmıyorlar, herkesin gönlünü yapıyor ancak kendi kişisel alanlarını da muhafaza ediyorlar. Bütün bunlar demir gibi bir irade, inanılmaz bir disiplin gerektirir. En azından eski kız arkadaşım almana kaçtığından beri öyle hissediyorum. Size o olayı anlatmış mıydım? Anlatacağım. Zamanı gelecek. Şu an başka bir şey anlatıyorum. Eğer bu anlatıklarımı başarıyla dinlerseniz, onu da anlatacağım. Asıl güzel olan o. Bir süredir Murat çok yardımcı oluyor. İki tane bira içtiysen mesela, üçüncüyü içeceksem "hayır" diyor.

İnternete gireceksem olur diyor, ama internette almana kaçan kız arkadaşının ismini aratmaya kalkarsam hayır diyor. Bu sıralar böyle bir şeye ihtiyacım var. O yüzden devamlı Murat nerede diye sorup duruyorum. İradem Murat'ta. Murat nerede? Altıncı birayı içiyorum. İradem olmadığı için altı tane daha verirsiniz altı tane daha içerim. Murat'ın bir ara gelip beni kapatması gerekiyor. On iki bira benim açımdan da, sizler açısından da iyi bir gelişme olmaz. Ben on biradan sonra kusmaya başlıyorum. Bu Murat'ın kız arkadaşının açısından iyi bir gelişme olmaz. Biz birlikte yaşıyoruz. Bu zamana kadar inanılmaz dikkat ettim tuvalet kullanımı konusunda, kendime inanılmaz yüksek

standartlar koydum. Şimdi gidip klozete kusarsam bu bizi yıllarca geriye götürür. Yıllar içinde kan ve gözyaşı pahasına elde ettiğimiz kazanımları bir gecede yitiririz.

Bakın bu Murat'ın kız arkadaşı. Bana karşı inanılmaz nazik ve sabırlı davranıyor. Bu yüzden onu özlemeyeceksiniz, onun bir dediğini iki etmeyeceksiniz. Sigaralarınızı pencere kenarında ya da balkonda

içeceksiniz, evin eşyasıyla oynamayacaksınız. Sizi öldürürüm. Cesetlerinizi depo olarak kullanılan küçük tuvalete saklarım. Kimse sizi bulamaz. Bu evi avucumun içi gibi biliyorum. Rambo ikiye biliyor musunuz? Orman onun eviydi, kendisini alayan askerleri ormana çekti ve hepsini tek tek avladı. Öyle olurum. Bu evde senelerce saklanabilirim, evin bana sağladığı nimetleri yiyecek senelerce hayatta kalabilirim. Kimse beni bulamaz. Rambo ikinin çamurların içinden çıkarak askeri bıçakladığı sahneyi biliyor musunuz? Öyle olurum. Perdelerin arasından aniden bir el uzanır, neler oluyor demeye kalmadan yaşam bıçağın göğsünüzde açtığı yaradan fanı vücudunuzu yavaşça terk eder. Cesedinizi Murat'ların yatak odasındaki gömme dolabın üstüne saklarım. BU KIZI ÜZMEYECEKSİNİZ. Ben her gün bu kızın götüne bakmamak için inanılmaz bir çaba sarf ediyorum. Kimseye söylemeyin lütfen, aramızda kalsın, çok rica ediyorum. Herhangi birine söylerseniz sizi öldürürüm. Ölmek zorunda kalırsınız. Cesedinizi üçlü kanepenin altındaki bazanın içine, kışkıkların yanına kaldırmak zorunda kalırım. Beni anlayacağınızı ve ayıplamayacağınızı umarak size bunları anlatıyorum. Göte bakmak bende yıllar içinde alışkanlıktan öte bir şey olmuş, beni ele geçirmiş. Bunu, kendimi en yakın arkadaşımın kız arkadaşının götüne bakarken yakalayana kadar fark etmedim. Şimdi sabah akşam şeytanlarımla savaşıyorum. Murat sadece beni bırakıp giden kız arkadaşımın acısıyla mücadele ettiğimi sanıyor. Heyhat, bırakın o öyle bilsin. Aynı anda iki üç cepheye birden savaştığımı bilmesine gerek yok. Kız arkadaşımın götünün de dertlerimden biri olduğunu bilmesine gerek yok. Bırakın beni tavana bakarken yakaladığında bırakıp giden kızı düşünüyorum zannetsin.

Bira tabii ki alırım, çok teşekkürler. Biz Murat'la bilim-kurgu filmi çekiyoruz. Size bahsetti mi bilmiyorum? Bana sizden bahsetmedi mesela. Hiçbirinizi tanımıyorum maalesef. Siz Murat'ın arkadaşı olduğunuzdan emin misiniz? Murat'ın kız arkadaşının arkadaşı da olabilirsiniz çünkü, Murat sizinle zorunluluktan arkadaşlık ediyor da olabilir. O yüzden belki sizden pek bahsetmemiş olabilir. Sevmediği için. Benim de öyle arkadaşlarım vardı çünkü, kız arkadaşım vardı evlenme teklif ettiğim, beni terk edip alman iç mimarla evlendi, onun arkadaşları vardı, mecburen benim de arkadaşım olmuşlardı ama bir iki tanesi hariç çok sevmiyordum onları. Sevdiklerim de kız gidince aradılar zaten, niye öyle oldu biz de anlamadık, istediğin zaman ara falan dediler. Tebrik ettim kendimi, doğru insanları sevmişim dedim. Sizler de mesela, çok iyi insanlarsınız. Lütfen Murat'ın sizin hakkınıza ne düşündüğüne çok kafa yormayın, bunu kendinize dert etmeyin. Seviyordur, sevmiyordur; hayatınızı böyle şeyler üzerine kurmayın, önce kendinizi sevin. Bir de az önce size mi anlattım, Murat'ın kız arkadaşının götüyle ilgili bir şeyler anlattım, onu kimseye anlatmayın. Özellikle Murat ya da kız arkadaşının bu konuyla ilgili haberi olmaması lazım. Şimdiden teşekkürler. Bira almayı giderseniz bana da getirir misiniz? Teşekkürler.

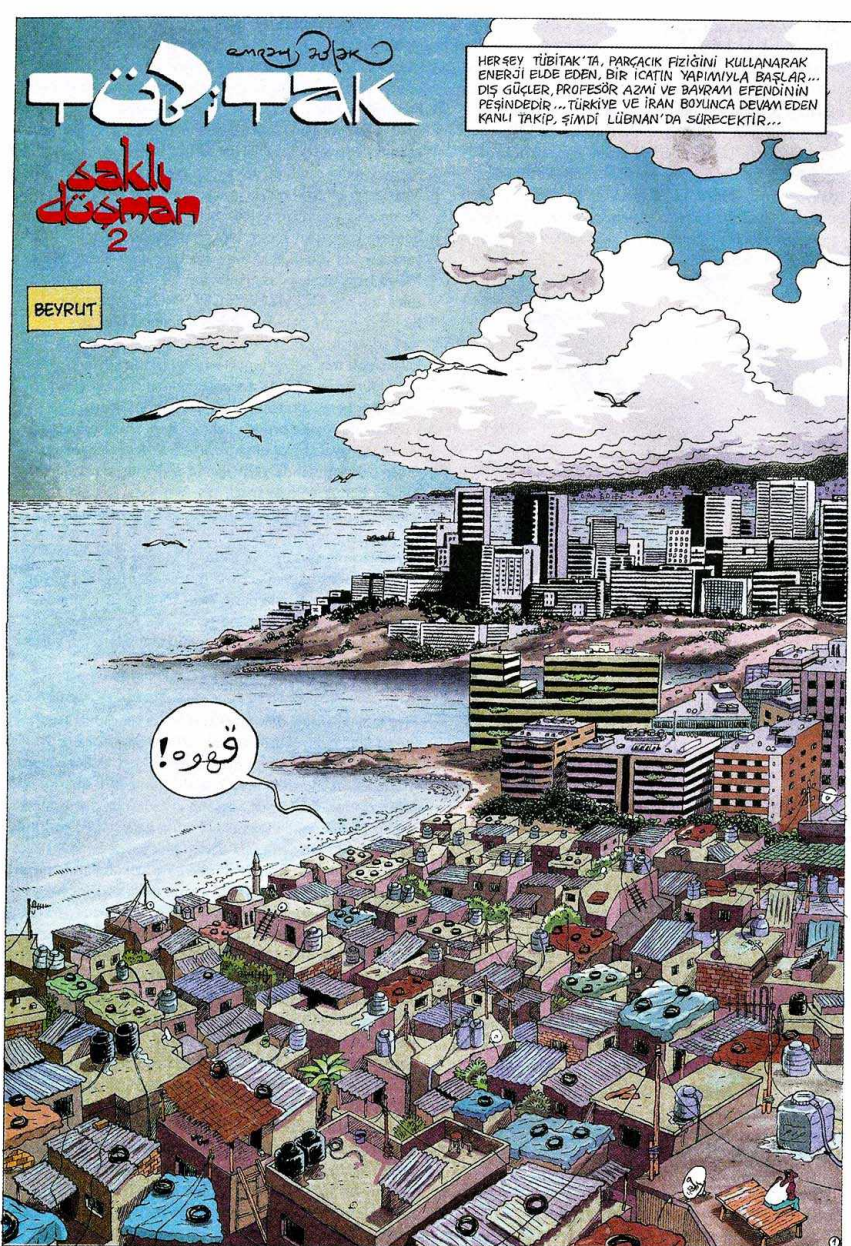
TÜBİTAK

saklı
düşman
2

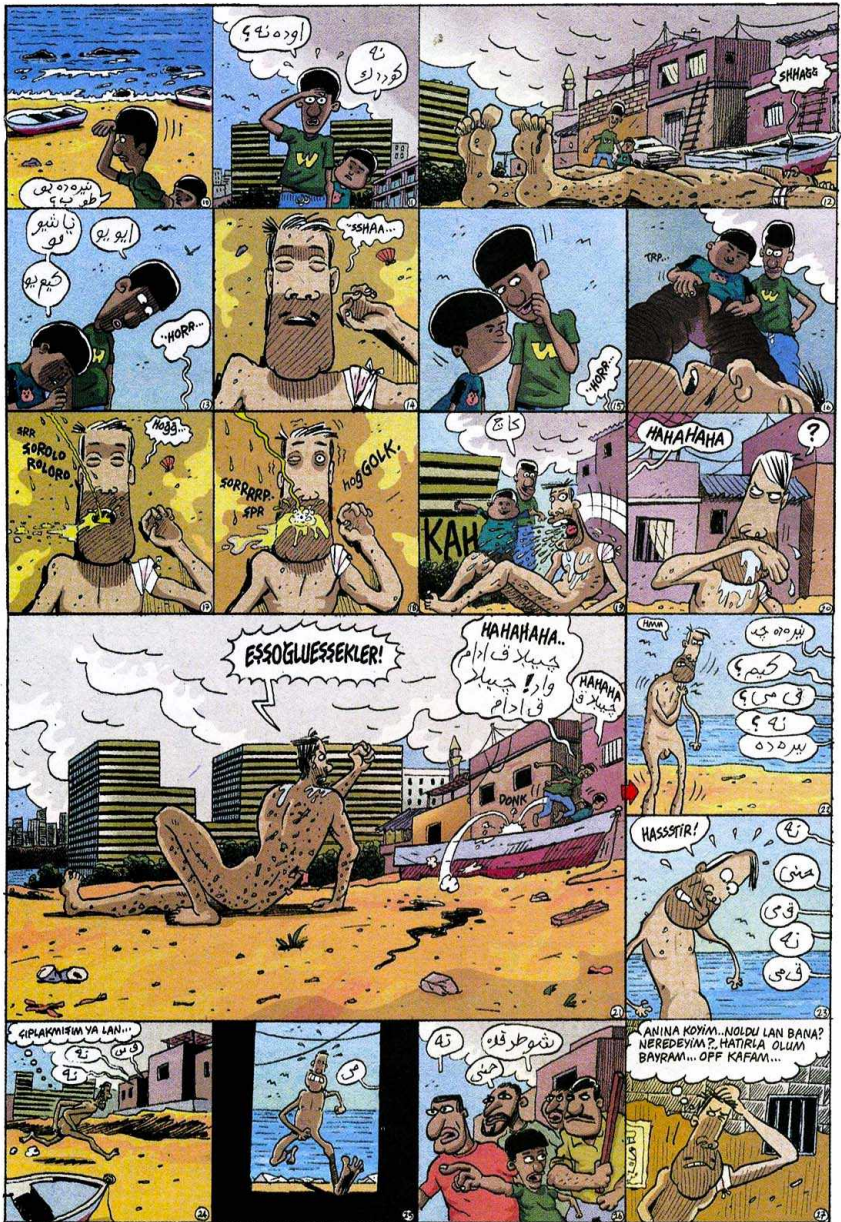
BEYRUT

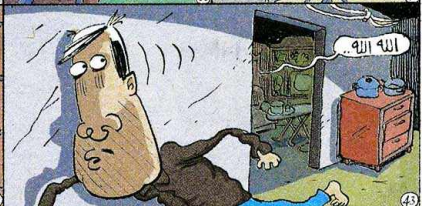
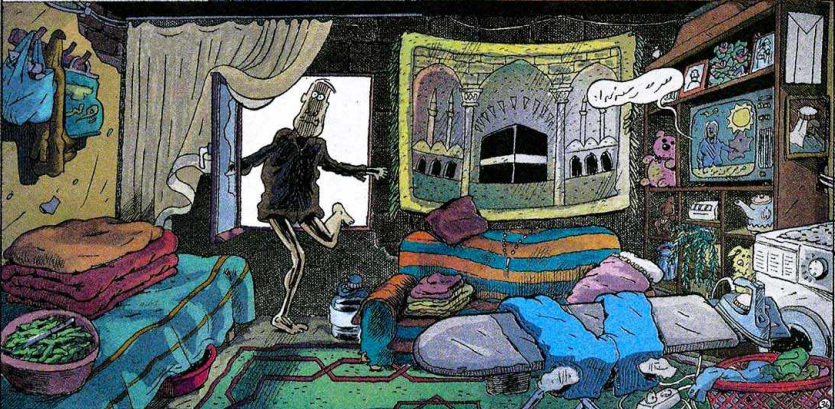
HERŞEY TÜBİTAK'TA, PARÇACIK FİZİĞİNİ KULLANARAK ENERJİ ELDE EDEN, BİR İCATIN YAPIMIYLA BAŞLAR... DIŞ GÜÇLER, PROFESÖR AZMI VE BAYRAM EFENDİNİN PEŞİNDEDİR... TÜRKİYE VE İRAN BOYUNCA DEVAM EDEN KANLI TAKİP, ŞİMDİ LÜBNAN'DA SÜRECEKTİR...

قهوه!

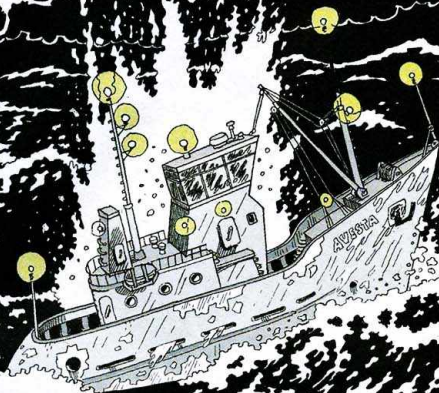

ماهی بیوت وارد شدند.
که لی آن شمار رفتن

KATI...
NE DİYO?

BEYRUT'A
VARDIK...
BURADA AVRILIYO
BİZ...

NASIL BURADA
AVRILIYO YA?.

BU HAVADA NASIL
AVRILACAGIZ...
İNTIHAR OLUR...

burada inemeyiz,
çok tehlikeli...

bakın
burada
bekleye-
meyiz...

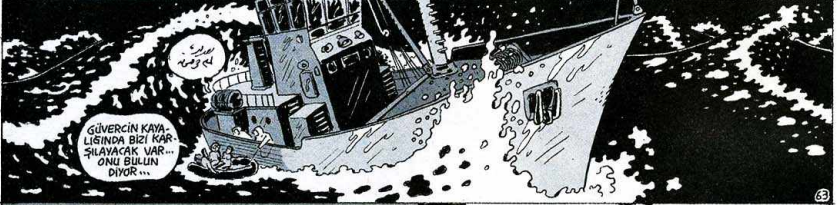
Ya bizimle dönersiniz
ya da gidersiniz...

BEKLEYE-
MEM DİYOR...
YA GERİ
DÖNÜYÖR BİZ...
YA DA BURADA
AVRILIVOR...

neyle gideceğiz?

zodyâk...

GÜVERCİN KAYA-
LISINDA BİZİ KAR-
ŞILAYACAK VAR...
ONU BULUN
DİYOR...

BAYRAM BURNA GEC,
ALABORA OLMAYALIM!

TORRRR...

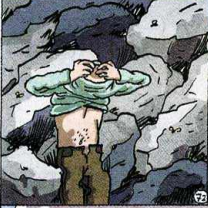
İŞ İÇAT EDİYO ANASINI SATIYOR.

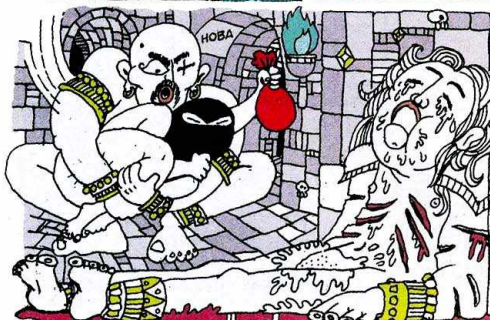
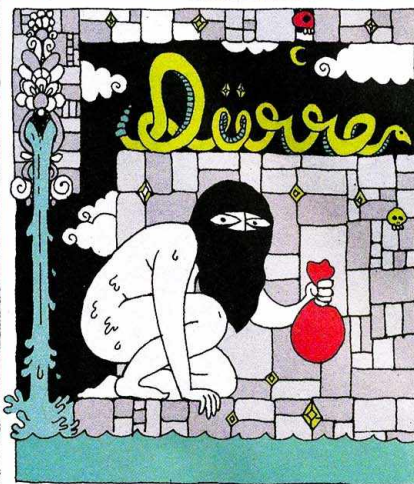
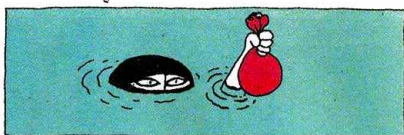
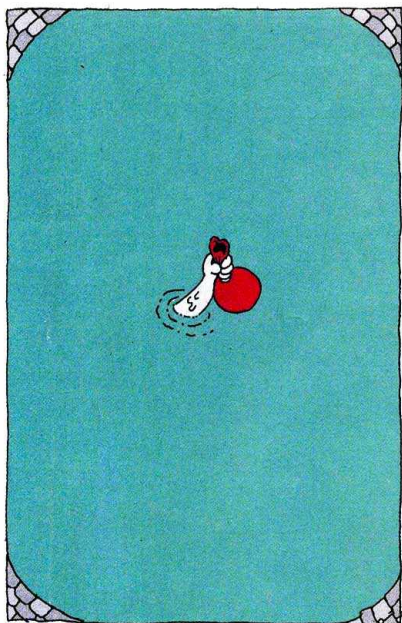
GÜVERCİN KAYALISI NE YAV? BU
HAVADA KAYALISI NASIL BULUCAZ?

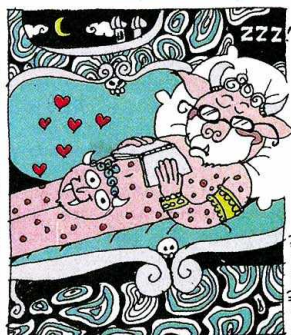
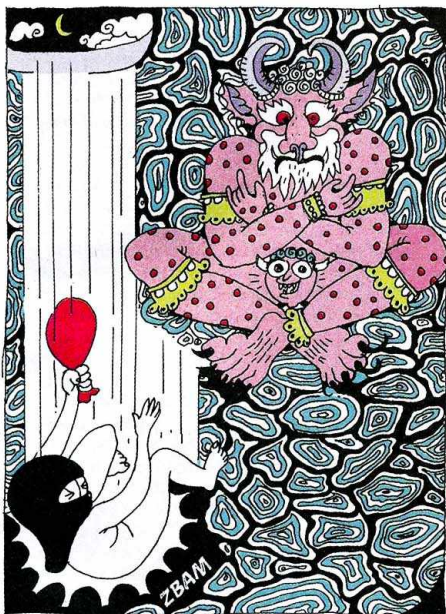
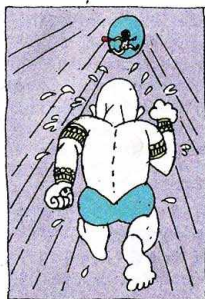

..BULUNAN BI KAYA... KIYIDA...

CAFFESS

Beklemek Üzerine;

Yarın öbür gün
'hadi bi koşu
uzay boşluğuna
gidelim'
desek, daha
atmosferden
çıkarak çıkmaz
boşlukta
gezinen
"kardeşim bugün
sıra bize gelecek
mi?" diye normalden

gür sesiyle konuşmaya çalıştığı
her halinden belli olan ince sesli adam sesine,
bilemedin "Bir vezne mi çalışıyor acaba sadece?
Diğer vezneleri neden açmıyorsunuz? Keriz gibi
bekliyoruz burada saatlerdir!" diye isyan eden
ev hanımının sesine çarpız. Evren, beklerken
kendisine ya da kendisinden dolayı birine isyan
edenlerin, boşlukta dolaşan sesleriyle doludur! "Vay
babayın! Uzağın derinliklerinde bu neyin sesiymiş
beyle? Ben ki buraya, dünyama uzağtan bakayım,
yıldızları seyredelim, biraz gürültüden patırdan
uzaklaşayım diye gelmişim, bu nedir!?" diye biraz
Ay tarafına doğru kendimizi çırpınarak atmaya
çalışırken, daha sarı ışık yanar yanmaz başlayan korna
seslerinin oluşturduğu ses baloncukuna çarpız.
Baloncuk dediğime bakma, büyük ihtimalle o sırada
kulaklarımızdan biri işitme özelliğini kaybeder. Duyan
kulağımızla biraz daha ilerde "Bekledim de gelmedin.
Hiç mi beni sevmedin?" şarkısına rastlarız... Yani
sizin anlayacağınız nefasetle bir uzay boşluğunda
dolaşamayız. Beklemek eyleminin doğurdıkları
peşimizi bırakmaz. Tatilimiz zehir olur. O yüzden
uzay boşluğu tatilcilerin çok tercih ettiği bir beldemiz
değil. Kaş'a gidiyorlar. Peki Kaş'ta isyan yok mu?
Tabi ki var! Ama çok nadir var. En fazla PTT de
sıra bekleyen altı kişi arasında sırayla ilgili küçük
bir sürtüşme çıkar. O da kimseye bir zarar vermez,
veremez. Diğerlerinin yanında erir gider...

Varoluşumuzun tek sebebi beklemek olabilir.
Çok uzaklarda, yüksek dağların tepesinde yaşayan bir
bilgeye sormuşlar; "Sizce varoluşun sebebi nedir?"
diye. O da demiş ki "Lan bi s.ktirin gidin başımdan!
Bilmiş bilmiş varoluş maroluş konuşuyosun benim
karşımda! Ben sizden kaçtım buralara geldim,
peşimden gelip sordüğün soruya bak! Beklemektir
mnakoyyım varoluşun amacı! Yazdın mı? Hadi defol
git hemen buradan! Sakin beklemeye yapma! Yürüü!
Ense tıraşını göreyim!" demiştir. Ben de onun
yalancısıyım. Derinlemesine düşününce haksız değil
gibi. Etrafımızdaki her şey biz beklerken oyalanalım
diye yapılmış sanki. Belki de bu satırları tuvalette
beklerken, ya da vücudunuzu bir yerden bir yere
taşırken bir otobüs beklemesinde zaman geçirmek
için okuyorsunuz. Ben de siz güzel bekleyin diye
debeleniyorum burada. Bir çirli oyun, kitap, resim

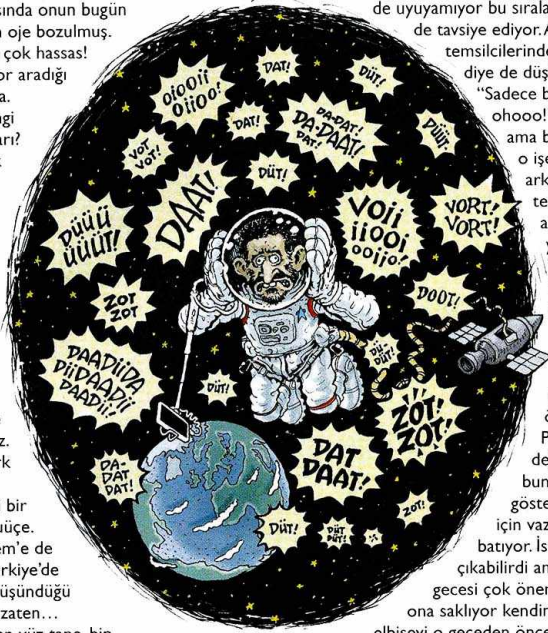
film ve havlu kenarları beklerken sıkılmayalım diye.
Belki de hiç sevmediğimiz işlerde zaman geçiriyoruz
sırf beklerken sıkılmayalım diye. Beklerken
sıkılmayalım diye yürüyoruz, koşuyoruz. Zaten
doğduğumuz günden beri ölümü bekliyoruz... Ölümü
beklerken sen nasıl oyalanıyorsun? Oyalandığın şey,
beklerken ilgilediğin mi, yoksa ilgilediğin şeyle
birlikteyken, diğerleri beklemediğin şeyler mi? Cevabı
bulun, ben bekliyorum...

Kötü Hikaye Üzerine;

Ne de güzel eğleniyorduk. Ta ki veteriner
arkadaşım o anısını anlatana kadar... Neymiş
efendim veteriner arkadaşımız bir kıza buluşmuş,
bu sırada acil bir atı tedavi etmeye gitmesi
gerekmiş. Kızla birlikte gitmiş. Tedavi ettiği sırada,
azgın döneminde olan at birden huysuzlanmış.
Atın altında olan bizim veterinerin gözüne atın
penisi çarpmış. Sonra da hoşlandığı kız veteriner
arkadaşımın yaşaran gözüne bakıp "Noldu kuzum,
yoksa ağılıyormusun?" demiş. Bu lanet veteriner
arkadaşım da "Hayır ağlamıyorum, gözüme at ski
kaçtı!" demiş. Kız "hmm öyle mi" demiş. Bizimki
ısrarla kendini tekrarlayıp, hem espri hem gerçek
olan halinin çok komik olduğunu açıklamak üzere
tek gözü kapalı şekilde terler dökmüş. "Hani oluyo
ya türk filmlerinde, ona gönderme yaptım. Ehi
oho" demiş. Kız "hmm, hömm" deyip idare etmiş.
O günden sonra bunu hiç aramamış. Aramaz tabi
pis! Ben bile şu hikayeyi duyduktan sonra seni
artık aramayı düşünmüyorum. Şimdi sen bunu
bana neden anlattın ki? Böyle bir şey yaşasan
hayatta anlatmazsın. Anlatılmaz! Nasıl da ballandıra
ballandıra anlattı görseniz. Akıldan çıkayyan bir
hikaye! İyirenç bir hikaye. Benim isyanım da bundan.
Neden ben bu hikayeyi duyduğum günden beri bu
hikayeyi düşünüyorum? Ne kadar çirkin bir hikaye.
Ama neden gitmiyor aklımdan? Reklamın iyisi
kötüsü olmaz dedikleri bu mu acaba? Ben normalde
bu veteriner arkadaşımı bile dört senede bir, ya
düşünürüm ya düşünmem. Ama şimdi o ve hikayesi
çıkmıyorlar aklımdan. Mesela veteriner arkadaşım
çıkarsa ekranlara, bu iiyirenc hikayesini anlatsa,
ardından da numarasını verse, köşeyi dönebilir
ki? "Hadi büyük baş hayvanlarımızı siz iyirenç
hikayesi olan adam baksın, parası neyse veririz"
diye düşünebilir mi insanlar? En önemlisi bu fikri
ona ben verdiğim için beni de görür mü? Görmesi
lazım. Yoksa sıkıntı çıkarırım. Peki, dünyanın en
anlatılmaz hikayesi gereken hikayesini neden size anlattım?
Çünkü siz de bilin, eğer benim gibi aklınızdan
çıkmasa ona buna anlatırsınız, onlar da öbürlerine
anlatır, derken herkes konuyu öğrenir, e herkes
öğrendince de hikaye hemen eskir unutturuz gider diye
düşünüyorum. Ha anlatmazsanız unuttur giderseniz
de büyük ihtimalle yarın öbür gün ben de unutturum.
Umarım ikisinden biri olur...

Tuğçe'nin Acı Havatı Üzerine;

Ayrıca aynı şeyden yüz tane, bin tane yapıyorsunuz, Tüüçe sırf o sebepten onu tercih edemiyor. Sadece Tüüçe değil, sizin yüzünüzden nice genç kız pişti olup, baskın olan karakter tarafından eritilerek yok ediliyor. Onca gencin erimesinin tek sebebisiniz. Akşam evinize gidip yastığa kafanızı koyduğunuzda içiniz rahat bir şekilde uyuyabiliyor musunuz acaba Tüüçe'nin istediği sarı renkte tek bi tane etek üretemediğinizi bilerek? Bence uyuyamıyorsunuzdur... O kuaförün de bin belasını versin! Bir saç yapmayı öğrenemedi. Haram zıkkım olsun her gün ona verdiği paralar. 'Aşkına Molotof Kokteyli Atacağım' dizisindeki bağırol kızın saçının aynısını yapmak bu kadar mı zor?...Allahtan Serap'ın sevgilisi Serap'ı aldatmış. Aynı masada olduğu Serap'ın gözünün içine bakarak, diğer arkadaşlarıyla fısır fısır konuşacak bir şeyleri var Tüüçe'nin. Serap "Ne konuşuyorsunuz?" derse de "Yük bişey şekerim! Ne güzel olmuş bugün makajın" deyip diğer

arkadaşlarına bakarak gülecek. Başkasının yarısı onun en büyük eğlencesi.Yoksa bu berbat günü ne kurtarabilirdi ki? Ayrıca Betül bugün çok iğrenç giymişmiş, “yeni aldığım kırmızı strapeli iyi ki giymişim, bu malın yanında çok güzel gözükeceğim” diye düşünüp bu kadar yaranın arasında tutunabileceği birkaç dal bulabiliyor Tuüçe.“Off yeaaa” diye başlayan en az yüz cümle kurtmadan günü bitirdiği zamanlarda eksik kalan “off yea” ları uyumadan arka arkaya söylüyor.Yoksa kesinlikle uyuyamaz. Bir de yeni bir krem keşfetmiş geceleri onu sürmeden

de uyuyamıyor bu sıralar. Herkese de tavsiye ediyor. Acaba onun temsilcilerinden biri mi olсам diye de düşünmüyor değil.

"Sadece bizim kızlara satсам, ohooo!" Diye düşünüyör ama büyük ihtimalle o işe girişse bütün arkadaşları sadece tester ürünleri alıp hiç alışveriş yapmayacaklar.

Tuüçe'nin katılmak için verdiği para yanacak. Bir iki ay boyunca arkadaşlarına durmadan elinde katalogla ürün övdüğüyle kalacak.

Para falan önemli değil de kendini buna muhtaçmış gibi göstermek istemediği için vazgeçiyor. Gün

batıyor. İstese bu gece dışarı çıkabilirdi ama Cumartesi gecesi çok önemli bi parti var, ona saklıyor kendini. Ayrıca o yeşil elbiseyi o gecedan önce ölse giymez.

Dışarı çıkacaksa da muhakkak o yeşil elbiseyi giymesi gerekir. Bu matematik onu evde tutuyor...
 Aylardır "Bir sevgili bulsam da biraz bebek gibi konuşsam, soğuşa şu bağırmı" diye düşünüyor. Uzun süredir sevgilisi olmadığı için sadece babasından para isterken bebek gibi konuşuyor. Babası kimi zaman Tuüçe'nin o eğilim bükülen ağzının ortasına elindeki gazeteye vurmak istese de, "kız çocuğudur olur böyle şeyler" diye düşünüp gülümsüyor. Diğer insanlar da işte, Tuüçe'nin babasından para isterken elindeki gazetesinden gördüğü kadarıyla; evleri başına yıkılıyor, başka ülkeye kaçmak zorunda kalıyorlar, kocası tarafından öldürülüyorlar falan. Neyse ne! Haberlere bakınca canı çok sıkılıyor. O yüzden haberlere çok bakmıyor Tuüçe. Bugün eksik kalan otuz dört "ööf yea" sını hızlı bir şekilde yattığı yerden sayıp ışıkları kapatıyor. İyi uyuklar Tuüçe. Anca uyu Tuüçe. Ne zaman uyacaksınız Tuüçe?...

MACERAYI SEVEN ADAM

ÖZET: Dövüş Klübü için Antalya'ya gelen Macerayı Seven Adam Klüp sahibi Settar'la aralarındaki eski bir hesabı yüzünden tartışır... Patlayan silahla yarılarındaki kız ölür / Sıra Macerayı Seven Adam'dır...

Karakolda...

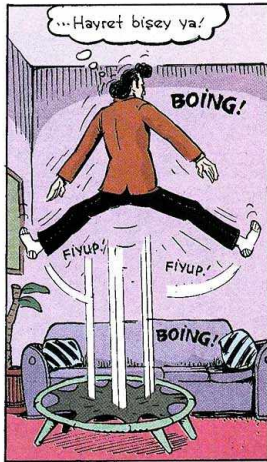
Yok komşerim, ben lisanslı dövüştüyüm... Duyum almıştım yalnızca...

Anlıyorum... Bu arada settar maktülü zorla fuhuşa teşvik ediyor muş, otelin resepsiyonisti tutuklu şu an / Diğer otel çalışanları da sorgulandıktan sonra seninle irtibata geçebiliriz...

..Tekrar şimdilik serbestsiniz.

Komşerim ben hem gayisiyim hem de vallsiyim. Buyrun kartım.

Nihayet iyi haber.

TANKUT

ÖMER
GÖKSEL

BU SENE BİRİNCİ SINIF-
LAR ÇOK ACAYIP DİL Mİ
LAN? ÇOCUK GİBİ
HEPSİ!

HER SENE ÖYLE

HAYIR BE!

ÖYLE TABİ...

DİL...

HATUN NASIL BAKTI LAN
SANA?

KİM?

HAS-KTİR!
BİLMİYÖ SANKİ...
DEV SEVGİLİSİ OLAN İSTE.

BEN FARİT-EDİM.

KALEDE KALECİ VAR
DİYE GÖL ATILMAZ
MI?

NE
ALAKA
YAA...

Güzel sevişi yodu aslında...

Hâlâ bakıyo
Sen de
unutmadın tabii!!

ARTİST 'YİNE
NOLDU? BALIK
GİBİ GEZİYOSUN?

YOK BİŞİ
ABİ...OKULDAN
GELİYORDUM
YORULDUM
BİRAZ...

HADİ BAKALIM
ÖYLE OLSUN.

A?!

NABER?/
NEŞKAFE Mİ
İÇERSİN YİNE?
ÇÜBÜ Bİ
ARADA?

BEN DE ONU
KONUŞCAM
SENLE
OTUR!

BAK O GÜNÜ UNUT 'SENDE
KALDIMSIN GECE ÖĞÜZ'LA
BERABERDİM VE EĞER
ÖĞÜZ, ONU SENLE ALPAT.
TİĞİMİ ÖŞRENİRSE İKİMİZ
İÇİN DE PEK İYİ OLMAZ.

ÖZELLİKLE DE SENİN İÇİN.

SEN GECE GECE ATLA ÜSTÜME.
SONRA ÇIK GEL OKULUVA
ÇALIŞTIĞIM KAFEYE POSTA
KOY BANA...OLAYA BAK
YAA...?

KARDEŞİM 'Bİ BAKAR MISIN?

ÖĞÜZ BEN 'BİZİM
OKUL KAPATILINCA
BURAYA ŞUTULDILAR
BİZİ...SEN ESKİLERDEN.
SİN SANIRIM...YA BU
HOCNA NAPAR-
SORAR BİLİRSİN-BİZ
ŞİMDİ YENİYLE BİLİYÖ-
RUZ

EE SÜPER 'BERABER
BAKARIZ-HATTA BANA
GEL BUGÜN,KALIRSIN
TAKİLİRİZ.

BEN DE
İLK DEFA
ALİYORDUM
ASLINDA
BU DERSİ.

YAA
BUGÜN
ZOR.

NASIL OKULDA ORTAM? NAPILIR? NE EDİLİR?
SEN YARDIMCI OLCAN ARTIK?

HE HE
ÖZ OKUL
İSTE...

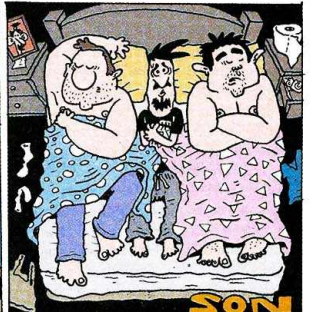
S.KİŞ FİLAN? GERÇİK BENİM
BAŞIM BAĞLI...

KAĞAN BENİM EV ARKADAŞIM...TANKUT
DA OKULDAN BUGÜN TANIŞTIK...
EV BİR ARTI BİZ O YÜZDEN
BURA HEM SALON HEM
KAĞAN'IN ODASI...

HOSGELDİN
KARDEŞİM...

SELAM!

Pasaklı Korkuluk

Deniz
GENÇER

Yemek kültürüm facia boyutunda olduğundan, yöresel lezzetlerle midelere şenlik çeken otantik mekanlar hiçbir şekilde zihnimdeki harıtaaya sızamıyordu. Tünel'den meydana, Tarlabashi'ndan Cihangir'e uzanan kıvrım fakiri yollarda kırılmış ya da çatlamış parke taşlarını gözüm kapalı tek tek gösterebilirdim, ama ete abanan otantik Beyoğlu mekanları nerededir diye bilmiyordum, gözüm görmüyordu buraları, algım iskalyordu. Benim tersime Fuat ve Fuat benzeri arkadaşlarım böyle yerlerin kokusunu hemen alıyor, peşine düşüyor ve sonunda bu mekanları kısıkırak yakalıyorlardı. Her gün önünden geçmeye rağmen varlığından daha önce hiç işaret almadığım bu tür bir kebapçıyı Fuat beni oraya götürdüğünde fark ettim zaten. Kebapçı huzurlu bir köy biçiminde dekore edilmişti. İçerideki her şey köycedi ve dışarıdaki yeşil zeminli çitli alana gerçek ölçülerinde iki koyun, bir kuzu, bir de çoban maketi konmuştu. Koyun, kuzu meketleri acayip sevimliydi, ancak çoban maketi çok korkunçtu ve sadece gerilim yayıyordu...

İştahımın o anki çapı bir gıdımdı ve önüme gelen kebabi bitiremeyeceğimi biliyordum. Korkunç çoban maketi de kaçık iştahımı iyice kovaladı. Çobanı görmemek için sağ elimi gözlerimin üzerine perdeledim ve bir süre öyle takıldım. Yayıdığım müptezel edici gerilim yine de parmaklarımı araladı ve ona doğru parmak arası bir bakış daha attırdı. Son bakışımdaya ısınmaya çalıştığım görüntü bin beter kabulaştı, çünkü çoban maketinin yanında nereden çıktığı belirsiz üçüncü bir koyun vardı artık ve o koyun, iki ayağının üzerinde dikiliyordu! Şarsıldım, ama dikkatli baktığımda bu şeyin koyun olmadığını, koyun maskesi takmış bir insan olduğunu anladım. Maske aşırı gerçekçiydi ve onun takan kişi boynuna da koyun çingiracağı asmıştı...

Koyun kafalı mitolojik bir tanrının karikatürünü andıran tiplere, "Afiyet olsun. Şu anda büyük bir zevkle yediğinin hayvanların ruhlarını onurlandırmak ve onları annak için sizleri bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum. Herkes ayağa kalkarak saygı duruşuna katılabilir mi acaba?" dedi ve saygı duruşlarında kullanılan matem melodisini maske ardında kalan dudaklarıyla eze eze çalmaya başladı. Kebapçı çalışanları ve müşteriler ani bir şaşkınlığın kucağında dalgalandı. Bilinçlerimizde bir uyarılma yaratmadığını gören koyun kafa, son bir koz boynundaki çingiracağı ile hamle çingirdattı. Böylesi bir durumda ne yapılı bocalamasa ortamı emerken, kendime bile açıklayamayacağım bir nedenle ayağa kalktım ve saygı duruşuna geçtim. Başta çok utansam da şerefime bir hamle çingirdatılan koyun çingiracağının memnun tonuyla rahatladım. Oturanların ayıplandığı güçlü bir atmosfer doğunca Fuat da kalkıp saygı duruşuna geçti. Koyun maskeli eleman onun için de çingiracağını çingirdattı. Yan masada yalnız oturan adam ayağa kalktı sonra, ardından diğer masadaki çift ve sonunda çingirdamalar eşliğinde kebapçıdaki herhese. Önümdeki kebaba bakıp o bir dakikanın bütün ruhunu yakalamaya çalıştım. Saygı duruşu sırasında kasanın arkasında sabırla bekleyen mekan sahibi, dakika biter bitmez koyun maskesi taktı ve önünden geçmeye başladı. Herkesin karşısına kadar

incitmeden paketledi...

Birkaç saat içinde onu yine gördüm, koyun maskesi hala kafasındaydı. Galatasaray Meydanı'ndaki 50. Yıl Anıtı'nın üstüne tünemişti ve bu pozisyonunda Orwell'in Hayvan Çiftliği kitabını okuyordu. Entelektüel yoğunluğu ikna ediciydi. Kitap okuyan koyun görüntüsü, anıta kat çikılmış başka bir anıt gibiydi. Koyun kafanın aksiyonları o güne sınırlı kalmadı, farklı günlerin farklı saatlerinde de devam etti. Merkez noktası genelde 50. Yıl Anıtı ve etrafıydı. Bazen anıta yaslanmış olarak bir rubik küpünün mekanik bulmacasını tastamam ve hızlıca çözüyor; bazen bir deftere bir şeyler yazıyor ya da çiziyor, bazense orada tanıştığı şirin bir kız derslerinde yarımcı oluyordu. Sonbahar model turistlerle sular seller gibi Fransızca konuştuğuna şahit oldum bir keresinde. Ne yaparsa yapsın koyun maskesini hiç çıkarmıyordu. Koyun maskesi takan bir insana değil, kafa hariç her şeyiyle insana dönüşmüş bir koyuna benziyordu aslında. Sürüden ayrıldı diye kurtların kapacağı bir koyun izleniminden çok, kurtların saldırdığı sürüden kaçarak kendini kurtarmayı akl eden zeki bir koyun izlenimi veriyordu. Beyoğlu efsanelerinden birisi olma yolunda manevi toynaklarıyla yükseldikçe yükseldi. Sahasını genişletti, kurgu dozajını arttırdı. Yerlere tükürden, izmarit ve çöp atan, küfür eden, kız arkadaşına kötü davranan kim varsa onun küçük oyunlarından payını aldı. Çevre memuruymuşcasına ona buna iyi huylu cezalar kesmeye girişti. Oyunlarının tadına ben de baktım istediğinden, orada takıldığı bir gece içtiğim sigarayı bilecek anıtın dibine doğru salladım. Pat pat pat koşarak arkamdan geldi, omzumdan tutup beni çevirdi ve bana, "Bayım! Yaşadığımız dünyanın tam ortasına yanan bir sigara izmariti attınız, bu kabul edilemez! Size ceza yazmak zorundayım!" dedi. İzmarit oltam işe yaramıştı. Montunun yan cebinden minik bir defter ve kalem çıkararak cezamı yazmaya koyuldu. Kusursuzca sunduğu koyunsal illüzyon yüzünden daha önce ayıkamadığım fiziki gerçek kendisini o saniye açık etti. Elleri çok zarif, çok narindi. Ceza kıldığıma, "Yaşlı ve dost dünyamızın bana verdiği yetkiye dayanarak sizi kendi seçeceğiniz bir bölgede kedi doyurmaya mahkum ediyorum" yazmıştı. Ertesi günün sabahında bir torba kedi mamasıyla Karaköy'e indim...

Öğlene dek kedi doyurma cezamı çektim. Dışarıdayken bol bol düşünecek zamanım oldu, koyun kafayı falan düşündüm. Beni öldürseler onun girdiği triplere giremezdim. Bir koyun maskesiyle sokaklarda dolaşmam imkansız! Akıldım bu düşüncelerle Asmalımescit'teki henüz boş bir kafenin iki cinsiyete de açık tuvaletine işemek için daldım. İhtimallerim dahilinde o saatte birilerinin orada bulunmaması gerekliyordu, ama yanlışım. Gereğinden fazla güzel bir kız lavaboya yüzünü yıkıyordu, boynunda bir koyun çingiracağı asılıydı ve lavabonun kenarında koyun kafanın maskesi duruyordu! Beni görünce panikledi kız, maskeyi hemen kafasına geçirdi, dışarı fırladı. O denli ser davrandı ki geride bıraktığı rüzgar günlerce beynimde esti. Anladığıma göre koyun kafa bnan zaman dışı hatlarını gizleyen kostümler evimisti ve galiba sesini de maske altı boğuklanmayla

cinsiyetsiz bir kalıba sokmuştu...

Anıt civarında hayvan maskesi takan başka başka karakterler de türedi çok geçmeden. Kedi, horoz, antilop, tavşan, zebra, at, balık, fil kafalı tipler koyun kafanın etrafında günbegün birleşti. Onun ordusu, sürüsü oldular: Gönüllü sürünün maskeli neferleri koyun kafanın talimatlarıyla şehrin değişik yerlerine dağılarak kedi, köpek besliyor, metrolarda kitap okuyor, yere tükürenlere, oraya buraya çöp ve izmarit atanlara, küfür edenlere, kız arkadaşına ya da başkalarına kötü davrananlara ceza kesiyor, yeri geldi mi yaşlı insanlara ve çocuklara her konuda yardım ediyorlardı...

Anıtın önünden geçmek zorunda kaldığımda koyun kafa beni görmesin diye çabalıyordum. Sanırım maskesinin ardındaki yüzü bilen tek kişiydim ve bu bilginin bende ki varlığı onu delirtiyordu. Sonbaharın en sonbahar olduğu günde bir televizyon muhabininin uzattığı mikrofona konuşurken gördüm koyun kafayı. Ülkenin sorunları hakkında süper tespitlerde bulunuyordu. Konuşmasını akşam televizyonlarda izleyenler, bir koyunun ekranlara bilirkşi sıfatıyla zırt pırt çıkarılan birçok 'öküzden' daha mantıklı olduğunu görecekti. Ne var ki koyun kafa kalabalık içinde beni sezince aniden kekeleydi, konuşmadı, konuştuğu da saçmaladı. Kafasını karıştırmaya hakkım yoktu, uzaklaştım. Sürünün goril maskeli iri kıymı yolumu kesene kadar yürüdüm. "Sana niye gıcık kapiyor bizimki, sen kimsin?" diye sordu goril. Cevabımın küstahlık seviyesini

ayarlayarak, "Gregor benim adım. İnsan maskesi takmış dev bir böceğim ben!" dedim. Birlikte geri döndük. Goril beni anıtın bitişiğinde kurulan açık hava fotoğraf sergisinin labirentçe dizilmiş panolarının arasına soktu. Koyun kafa oradaydı ve kızındı. "Devamlı karşına çıkıyorsun, performansını etkiliyorsun! Yüzümü gördün, sen ortalıklardayken karakterimin içine giremiyorum! Başka bir yere taşınman mümkün mü, başka bir şehir mesela?" Maske altındaki güzel yüzünden dolayı saçmalamasına katlandım. "Hayır dersem goriline kolumu mu kopartıracaksın?" dedim, "Şiddete karşıyım, yoksa fena fikir değil!" dedi. Onun keyfine şehirden ayrılmayacağıma anladı. Birlikte aynı şehre sığınmak ve arkadaş olmak zorundaydık...

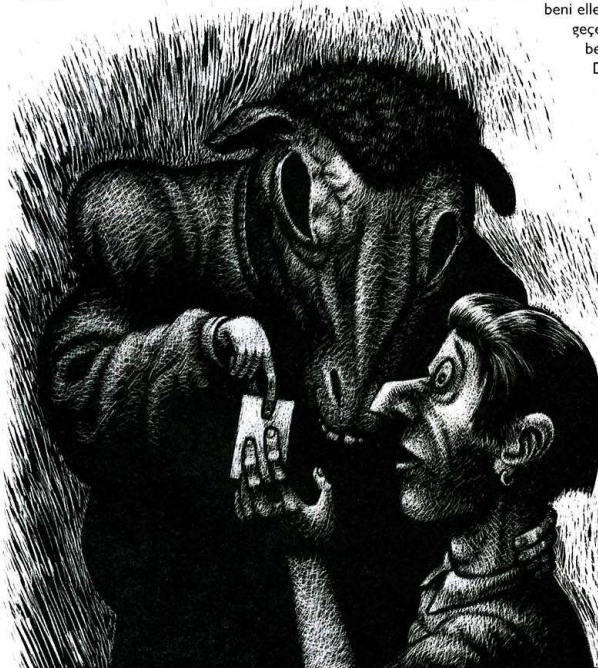
Dayak yediği gün tekrar karşılaşım koyun kafayla. Sürüsünden ayrı eylem yapmak istemiş, ama vitrinine siyah çelenk koyduğu kuzu çevirme lokantasının çalışanlarından sağlam dayak yemişti. "Çelenki kafamda parçaladı adiler! Bu insanların nesi var böyle? İyilikten, mizahtan hiç anlamıyorlar. Bitti artık!" Üzgündü. Kafasındaki maskeyi, boynundaki çingiragi fırlattı attı, arkasına bakmadan çekti gitti. Koyun maskesini ve çingiragini alıp sırt çantama koydum. Gece bastırırken çantamdaki maskenin enerjisi epey ağırlaştı, dayanamadım. Maskeyi ve çingiragi çantamdan çıkardım. Maskeyi kafama, çingiragi boynuma geçirdim. İstiklal Caddesi'nde turlamaya başladım. Tuhaf ama korunaklı bir duygudaydım. İnsanların bana bakmasını umursamadım, yalnızca Ayçıl'ı umursuyordum ve o da uğruna beni terk ettiği sevgiliyle karşımdan eliyordu. Ellerimi ceplerime soktum alalecele. Ayçıl beni ellerimden tanıyabilirdi. Yanımdan

geçerlerken gözlerimi de kapattım. Ayçıl beni gözlerimden de tanıyabilirdi.

Dolunay gecesi idi o gece ve koyun halimle kurt adama dönüşsem sıkı macera olabilirdi. Dans etmeyi sevmeyen ve dans etmekten utanan birisi olarak maskelenmiş yüzümle saatlerce o bar senin bu bar benim dans ettim durdum. Her koyun gibi benim de bir sürüye ihtiyacım vardı. Fuat'ın beni götürdüğü kebabçıya koştum ve kapanmış mekanın dışındaki maket koyunların yanına uzandım. Benim sürüm onlardı.

Gerilim çobaniysa sabah ışıklarının yumuşaklığında yakışıklı görünüyor, huzur veriyordu. Koyun kafa düştü aklıma. Maskesini ve çingiragini almaya anıtın oraya mutlaka gelecekti. Dayağını yediği kuzu çevirme lokantasına iyi bir şaka yapmadan vazgeçemedi.

Yorgundum. Ayaz altında, kafamda maske, bir kebabçının önünde bir kuzu maketinin sızılarak uyuyakaldım...

Bu nası? bu kabustur Hilal,
bu ne ağbı, sen bu musun?

ZZ AAARRR

Yer yanıyordu da
içine gireydim,
üzerine asfalt
dökeydiler de
karayolu
yapaydılar da
senin bu kuş
civiltisi uyarışını
görmeyeydim.

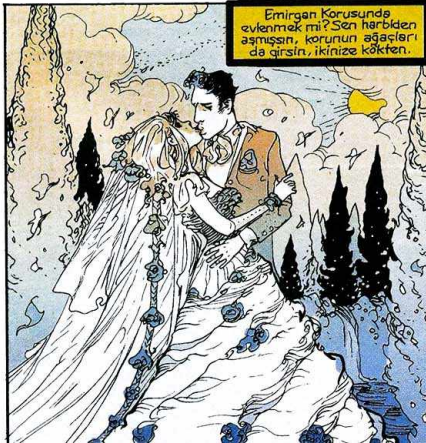
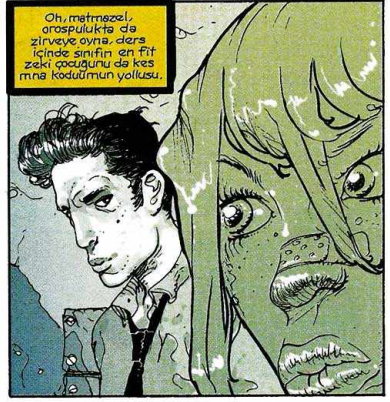
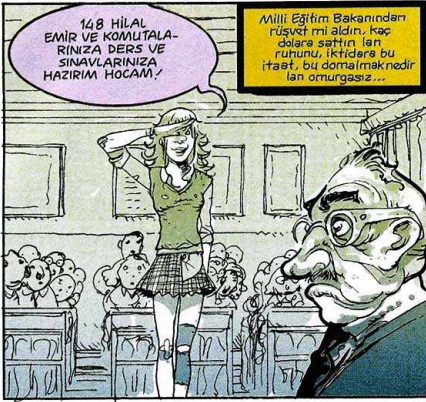
Kulağımda sayısız
cevapsiz, cınlıma
biri beni mi anıyor
seviyorum sanıyor...
Hırlala hırlala...

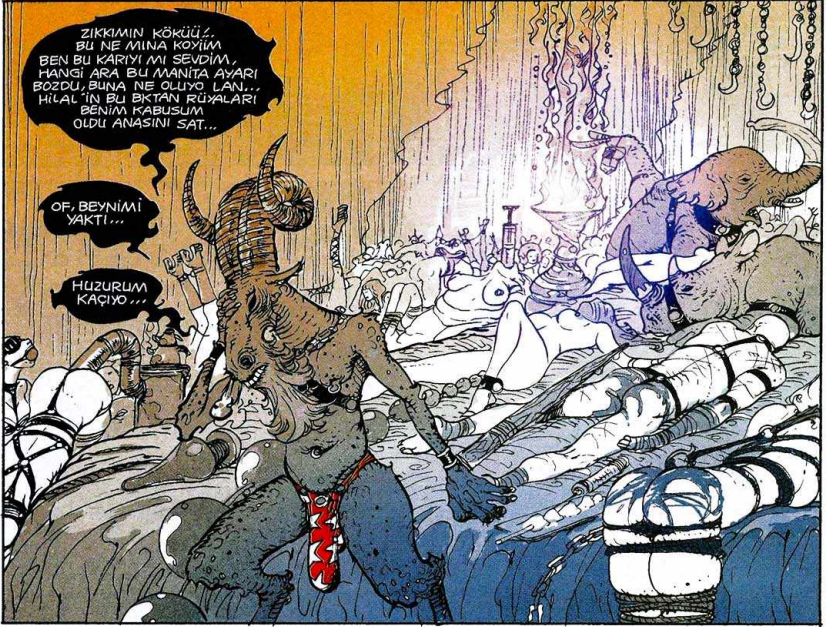
Hastalıklı mısın lan sen, mikrop bakterisi
falan mı kapıyorsun, mal gripi mi olcun
yavşak, temiz pak elbiseler, pürpak
pezdeler ile okulsu mu hazırlanılır?

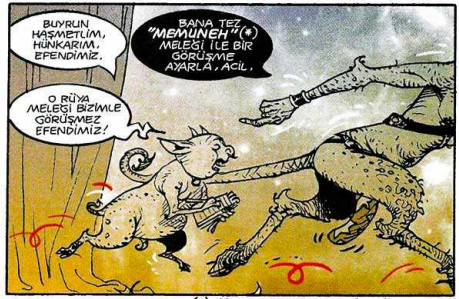
YAA SAKSİS
ŞEY SENİ, YİNE BALTAYLA
GELMİŞ KAPİYİ KIRCAK,
SEN BENİ UYANDIRMAYA MI
GELDİN ŞİRİNCEM
BENİM...

Sen o halinle okula değil
otobana çık otobana, yollu!
Sen ne acayip karakteris,
üşürdük, uyuz, yobaz çıktın yaa.

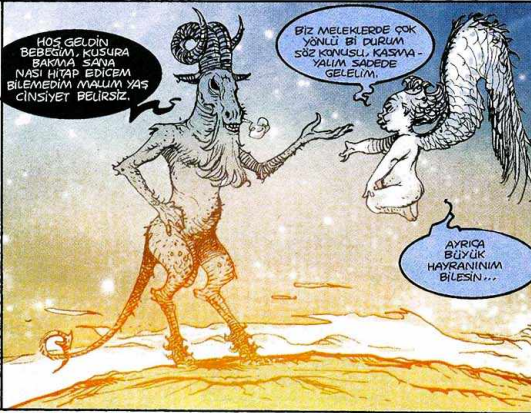
HÜYÖOP!
MİLET
BİRİNCİ İLK
BEN GELDİM...

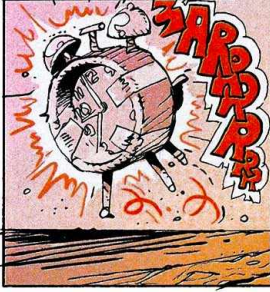

(*) Memuneh - Rüya ve hayaller meleği.

PEKİ,
ANLAŞTIK
PAŞAM...

İnanır mısın, o gün sabahı zor
ettim. Hile! geri dönecek,
her şey eskisi gibi olacak mı?

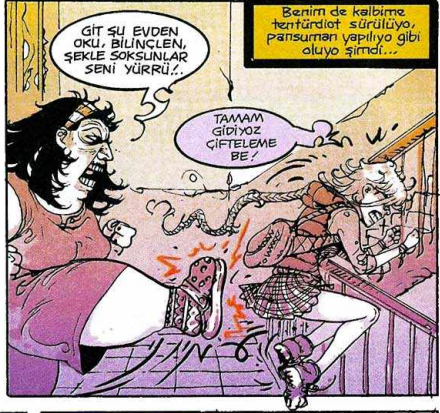

Hani düşünce
yazarsın eline
pansuman yaparlar
ya hani...

GİT ŞU EYDEN
OKU, BİLÜNCLEN,
ŞEKLE SOXSUNLAR
SENİ YÜRRÜ!..

Benim de kalbime
tentürdiot sürülüyo,
pansuman yapıliyo gibi
oluyo şimdii...

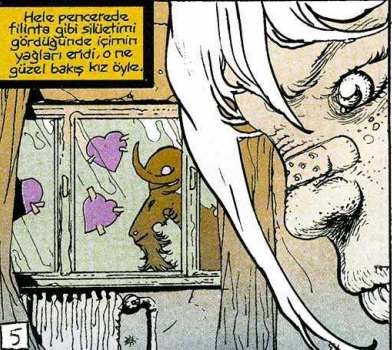

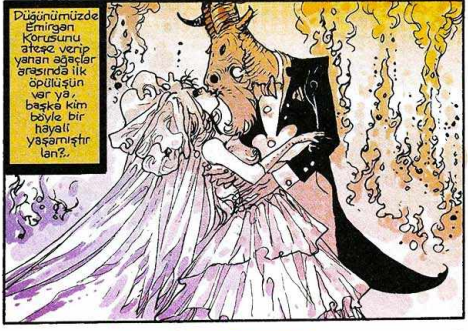
ÖĞRETMEN GİRMİŞ
SINIFA, AYAG, KALK
AYAG, EŞEK ÖLÜSÜ
GİBİ OTURMA...

NE BU
YA HITLER
MISIN. RESMİ
GECİT Mİ BU?

Hele pencerede
filinta gibi silüetimi
gördüğünde içimin
yağları eridi, o ne
güzel bakış kız öyle.

Levent
CANTEK

MENLEKET ÇİZGİSİ

Eşşek Herif

Gırgır, başlangıcında, derginin maliyetini düşürmek adına, çoğunluğu daha önce başka yerlerde yayınlanmış yerli çizgilerden ve kısmen de tercüme edilen yabancı karikatürlerden oluşuyordu. Yeni-taze çizilmiş bölümler epeyce azdı. *Gırgır* ilgi görüp, tiraj alınca bu oran haftadan haftaya değişti. Genç çizirler kadroya katıldıkça yerli çizgi romanlar artmaya başladı. Her hafta, o sayı için üretilmiş özgün çalışmalarından oluşan bir dergi haline geldi *Gırgır*. Öyle oldu ki, dergide ilk kez 1973'te yayımlanan, Mort Walker'ın ünlü *Hasbi Tembeler* (Beetle Bailey) bantı derginin yabancı kaynaklı tek çizgisi olarak kaldı. Ve neredeyse *Gırgır*'in başlangıcından itibaren hep varolan ve dergiyle özdeşleşen bir köşe oldu.

Oğuz Aral, anlaşıyor ki, bu bantı da yerlisiyle değiştirmek istemiş, seksenli yılların başında, kadrodan çeşitli çizirlerle bant denemelerinde bulunmuştu. Her hafta farklılaşan çizir ve tiplerle bir bant karikatür arayışına girmiş "Her Hafta İçimizden Bir Kahraman" başlığıyla bir köşe sunmuştu: "adi değişik olacak ama ya komşunuzdur, ya arkadaşınız... Belki siz bile olabilirsiniz, bu haftaki kahramanımız" yazıyordu açıklama olarak. Alınan İsmayıl, İnce

Necmettin, Her Çorbaya Limon
Selahattin gibi isimleri vardı bantların ve her hafta değişiyordu. Bant karikatürler, gazetelerde günlük olarak yayınlanan, üretim biçimi ve mantığı ona göre değişkenlik gösteren çizgili anlatılardı. *Hasbi Tembeler* de Amerika'da günlük olarak yayınlanan bir gazete bantıydı, *Gırgır*'da dört ya da beş günlük bantı bir arada kullanılıyordu. Bant karikatürde her şeyi iki ya da üç kare içinde bitirmeli, esprilerinizle karakterlerinizi sevdirebilmelisiniz.

O yıllarda *Gırgır*'da gayet başarılı çizgi romanlar üretilir olmuştuk ama bant konusunda bir profesyonelleşme yoktu, mizah dergilerimizde halen de böyle bir uzmanlaşma mevcut değildi. *Hasbi Tembeler* ayarında bir üretim yapabilmek sağlam bir birikim ve maharet gerektirdiğinden, Aral çıkan sonuçlardan memnun değildi. Devamlılık gösterebilen ilk bant, Hasan Kaçan'ın *Eşşek Herif*'i oldu (1983).

Hasan Kaçan, *Gırgır*'a çocuk yaşta giren çizirlerdendi, enerjik, işini iyi yaparak kendini geliştirmek isteyen, öğrenmeye açık biriydi. 1978'de *Mikro*p çıkarken dergiden ayrılan, Oğuz Aral'a ve *Gırgır*'a göre siyaseten daha solda duran, marjinal esprilere açık olan gençlerdendi. Dergi kapandıktan sonra, 1980'de *Gırgır*'a geri dönebildiğine göre Aral'ın takdir ettiği ve inandığı isimlerden biriydi. *Hasan'ın Saksısı* isimli bir köşe yapıyor, çizgisinden çok esprileriyle dikkat çekiyordu. *Tarafsız Taraftar Eğri Bodik* ve muhalif tutumuyla *Cork* o köşenin dikkat çeken parçalarıydı. Kaçan, *Eşşek Herif*'e başladığında 26 yaşındaydı ve

bana kalırsa çizirlik hayatının en verimli döneminin başındaydı. 1989 yılında Hıbrı'ı çıkartmak üzere olaylı bir şekilde dergiden ayrılan ekibin önemli bir parçasıydı, öncesinde, o kadar çalışkandı ki *Gırgır*'ın başat isimlerinden

ESŞEK HERİF

Hasan Kaçan

birli olmuştı. Ergün Gündüz'le tam sayfa ortak bir iş yapıyor, Cork ve Eşşek Herif bantlarını sürdürüyor, arada iç sayfalarda politik espriler veriyor, kısa öykülere senaryo yazıyor; bununla da kalmıyor Firt'ta başta *Buluş Bill*, *Hayvanlarus* gibi pek çok bölüm ve köşe hazırlıyordu. Böyle bakınca, dar zamanda bu kadar çok üretin ve bunu her hafta yineleyen çok az çizerimiz olduğunu söylememiz gerekiyor. Eşşek Herif, pek çok *Girgir* çizgi romanı gibi tipik bir kenar mahalle hikâyesiydi. Çocuklukla ergenlik arasında, futbol düşkünü, babasıyla birlikte yaşayan, diziye lakabını veren bir delikanlının etrafında geliyordu. İlginçliği, çocuklukla ilgili naif esprileri olmasıydı; Tommiks, Zagar, tahta kılıçlar, arsada gazozuna oynanan maçlar dizinin mizahının bir parçasıydı. İyimsirdi, öncülerinden olan Zalim Şevki ve Kelek Osman'la kıyaslanırsa, kurnazlık ve habaset anlatının merkezinde değildi. Babaların, evlatlarına isimleriyle değil, şımarmanın diyerek azımsayarak ve hafiften azarlayarak "bizim eşek herif" diye bahsetmeleri dizinin ismine ilham olmuştı. Az çizgiyle, berrak bir atmosferde anlatılıyor, bir prime time televizyon dizisini andırıyordu. Komikleştirilmesine rağmen bantın kötü adamı, Eşşek Herif'in babasıydı. Hoyratlığı, kaba sabalığı nedeniyle olmalı, vakt-i zamanında karısı evi terk etmişti. Kahvede pişti

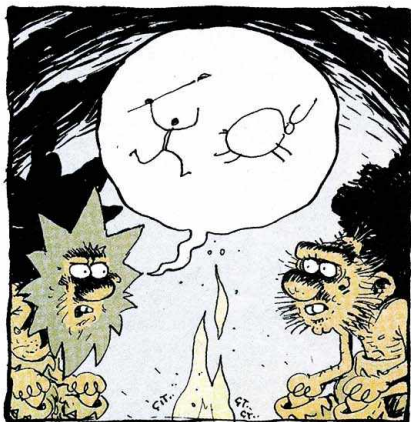
kazık atacağını anlatıyor; ardından da "bu devirde babana bile güvenmeyeceksin" diyerek şamarı patlatıyordu. En büyük korkusu, oğlunun eşcinsel olmasıydı, aralıklarla yokluyor; küçük tuzaklar kuruyor; kadınlara olan ilgisini ölçüyordu. Oğlunun mahalleden Ayfer'le flört etmesiyle övünüyor; cinsel ilişkiye giremediği için ona kızılıyordu. Kahvedeki arkadaşlarına –saplantıyla âşık olduğu, peşinden ayrılmadığı- "Nurtop'u araklayana kadar, kadın haklarına biraz ağırlık" vermeyi önerebiliyor, erkeklik gösterileri yapıyor; sürekli çuvalıyordu. Oğlunun

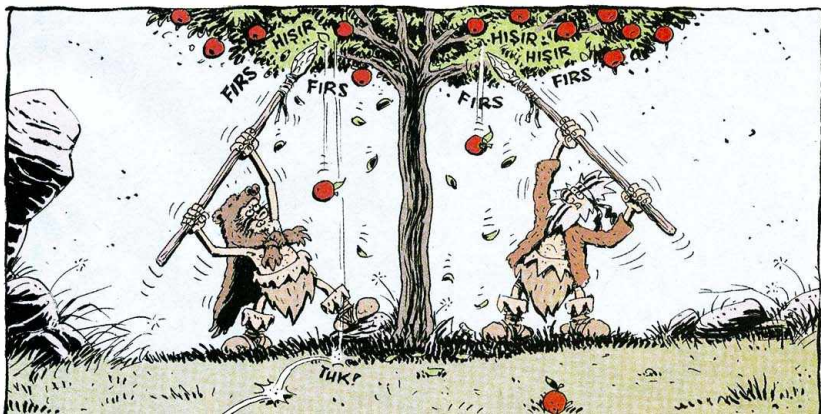
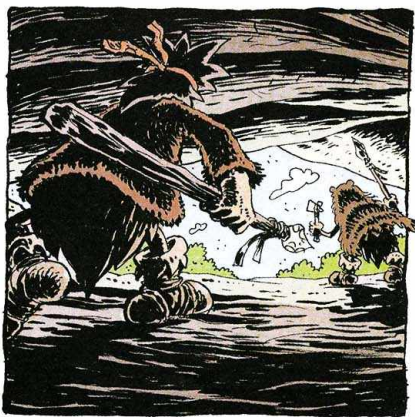
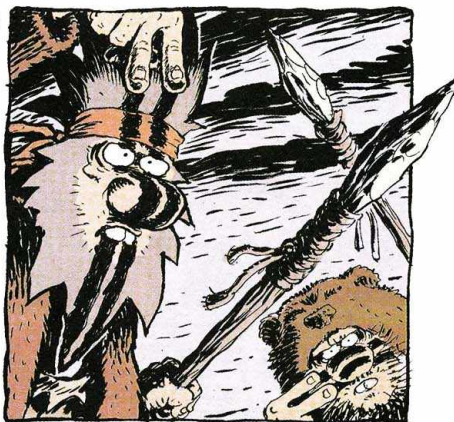
yakın arkadaşlarından Çingen Selim'e gösterdiği ırkçı nefret, dizinin rutin takıntılarının biriydi ve sanıyorum, popüler dergilerde ve mizahımızda ayrımcılık esprisinin bu ölçüde yoğun yapıldığı ilk çizgili anlatıydı Eşşek Herif. Bant, mahalle atmosferine dayandığı için çok sayıda tiplere içeriyordu. Kimileri zaman içerisinde unutuldular; kimileri de Eşşek Herif ve babası

kadar popülerleşerek dizinin önüne geçtiler. Top oynanan boş arsadaki kayanın üzerinde kıpırtısız oturan, sürprizlerle dolu feylesof Deli Ziya, şehir bir türlü adapte olamayan, coşkun kişiliği ve saflığıyla Köylü Memet, neşeli darbukacı Çingen Selim, sevilenlerdendi. Ayfer ile Eşşek Herif'in ilişkisi sorunsuz ilerlese de, erkeklik patlamaları yaşayan baba, mahallede sonradan taşınan Nurtop karşısında perişandı, evlenme niyetiyle kibarlaşmaya çalışırken cinsel iştahını bir türlü bastıramıyordu. Eşşek Herif, tekrarlarla da olsa uzun yıllar *Girgir*, *Hıbr* ve *Ustura*'da yayımlanmış, mizah dergilerinin sayılı bantlarından biri. Mizah dergileri undergound eğilimlerini çoğalttıkları için doksanlı yıllarda popülerliğini yitirdiği söylenebilir. Üstelik Kaçan, İslamcı bir hayatı tercih ettiği için sonradan Eşşek Herif'i sansürlerek ve seçerek yayımladı, o bakımdan da ilginç bir örnektir.

ILK IHSAAN

YIRMI YİL ÖNCE ÖLEN TEĞMAN, KATİLİ VE YAKIN ARKADAŞI KORAY'DAN İNTİKAM ALMAK İÇİN HORTLAMIŞTIR... KORAY İSE EVLENMİŞ, DÜZENLİ HAYATIN İÇİNDE GEÇMİŞİN PİŞMANLIĞI, RIVLA BOĞUŞMAKTADIR...

ÖLÜ, DİĞİ DİĞİ

MEMO
TAMER
ÇİLER

ZATEN SOĞUMUŞ
BİR YEMEK BİRAZ DAHA
SOĞUYACAK DİYE
MESELE YAPMAYA
GEREK YOK...

HATTA
BELKİ...

...BİRAZ SOĞ
EĞLEME
İMKANI
VARSA...

PARDON
SÜBÜĞİ
FORALINI
ALABİLİR
MİYÜM?

HİGG
GGG!

TEŞEK-
KÜRLER
...

...MESELA
BİR EV PARTİSİ...

...KAFAYI
DA
ALİYİM

MONTU DA
TUTABİLİR
MISIN ABİ

...DAHA
GÜZEL
OLUR...

...DAHA
GÜZEL
BİR...

...İNTİKAM...

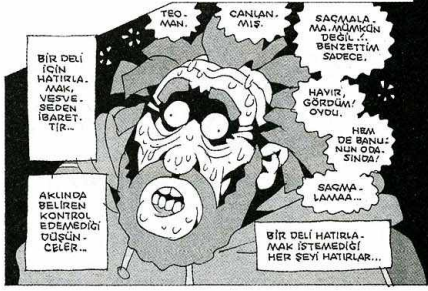
BİR ÖLÜ HİÇBİR ŞEY
HATIRLAMAZ.

HİRS'LA KİNLE
VE İNTİKAMA
DOLUP YASİYOR
DA OLSA...

SADECE
İNTİKAM
İÇİN
HAREKET
EDİYOR
DA
OLSA...

... BİR ÖLÜ
HİÇBİR ŞEY
HATIRLA-
MAZ...

**İNTİ-
KAA-
AAAM
!**

TEO-
MAN.

CANLAN-
MIŞ.

SAĞMALA-
MA İNŞA KİÇİN
DEĞİL...
BENZETTİM
SADECE.

HAYİR,
GÖRDÜM?
OYDU.

HEM
DE BANU-
NUN ODA-
SINDA?

SANMA-
LANA...

BİR DELİ HATIRLA-
MAK İSTEMEDİĞİ
HER ŞEYİ HATIRLAR...

BİR DELİ
İÇİN
HATIRLA-
MAK,
VESSİ-
SEDEN
İBARET.
TIR...

AKLINDA
BELİREN
KONTROL
EDEMEDİĞİ
DÜŞÜN-
CELER...

YASİYAN, SAĞLIĞI, DİPDİRİ BİRİ İÇİNŞE HATIRLAMAK...

...AŞLINDA BİRİNİN DİRİ SAYILABİLMESİ
İÇİN, HER ŞEYDEN ÖNCE...

DİT...
DİT...
DİT...
DİT...

BİR SEVİLER HATIRLADIK İÇİNDE OLMAK İSTİYOR...

RIHANNA'NIN SEVGİLİSİ

cinan ceylan

MESRİ GİBİ YAP MIHMET ABİ!

EYET...YENİ SEZON BAŞLADI VE HAYAL KIRIK .
LİGİM TAHMİN ETTİĞİMDEN DE
BÜYÜK...

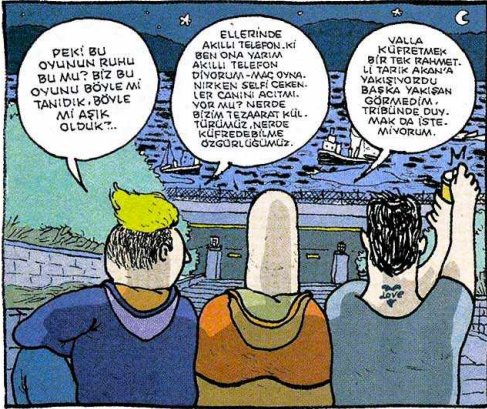

VALLA
BENCE ÇOK
GÜZEL GÖLLER
ATILDI İLK
6 HAFTA
DA.

HAYAL KIRIKLIĞIM OYNANAN
OYUN DEĞİL, OYUNDAN ZATEN
ÇOKTAN GEÇTİM. BENİ SAŞIR-
TAN TRIBÜN ERDEKİ YENİ
TARAFTAR PROFİLİ. GERÇİ
ONLARA TARAFTAR DEĞİL
SEVİRCİ DEMEK
LAZIM.

EYET ÇÜNKÜ İNSAN
GİBİ OTURUP MAC
SEVİRCİ YOLAR. AĞLAK
ŞARKILAR SÖYLEYİP
OTOBÜS TAŞA .
MİYOLAR...

ELLERİNDE
AKILLI TELEFON .Kİ
BEN ONA YARIM
AKILLI TELEFON
DİYORDUM .MAC OYNA-
NIRKEN SELFİ ÇEKEN.
LER CANINI ACITMI-
YOR MU? NERDE
BİZİM TEZAARAT KÜL .
TÜRÜMÜZ NERDE
KÜFREDEBİLME
ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ.

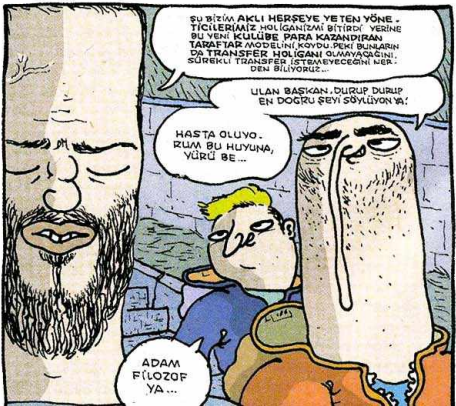
VALLA
KÜFRETMEK
BİR TEK RAHMET.
Lİ TARİK AKAN'A
YAKIŞIYORDU
BASKA YAKIŞAN
GÖRMEYİM.
TRIBÜNDE DUY-
MAK DA İSTE-
MİYORDUM.

AYRICA TRIBÜNDE
AĞLAK BESTELER
AĞIR ARABESK
ŞARKILAR DA
DUYMAK İSTEMİ-
YORDUM .DROGBAYI
ÇİPLAK GÖZLE
İZLEMİŞ BİZ
KONULUYOR ABİ
BURDA VE BEN
COCUGUMA
DROGBAYI ANLA-
TIÇAM. TRIBÜN
KÜLTÜRÜNÜ
DEĞİL.

TSİH...
DEMEKSEN
DE SİSTEMİN
İSTEDİĞİ
EFENDİ,
YÜZÜ TAŞLI,
KRAVATLI VE
YİRCİ OLUNAYI
KABUL ETTİN.
DEMEK SEN DE
TESLİM
OLDUN!

KARDEŞİM,
SEN STADİN ADI-
NI ARENA KOYU-
YORSAN ORAYA
RÜYALAR YINATIR.
SU DİYORSAN
GELENLER DE
SEVİRCİ OLUR
BU KADAR BASİT.

SU BİRİM AKLI HERŞEYE YETEN YÖNE .
TİCARETİ HOLLİGANDMI BİTİRİP YERİNE
BU YENİ KÜLTÜRE PARA KAZANDIRAN
TARAFTAR MODELİNİ KOYDU PEKİ BUNLARIN
DA TRANSFER HOLLİGANDMI OLUNAYACAK.
SÜREKLİ TRANSFER İSTEMEYECİNİ NER-
DEN BİLİYORUZ...

ULAN BAŞKAN. DURUP DURUP
EN DOĞRU ŞEYİ SÖYLÜYÖN YA!

HASTA OLUYO-
RUM BU HUYUNA
YÜRÜ BE...

ADAM
FİLOZOF
YA...

ASIL KONUMLUZA DÖNERSEK DE
BAŞKAN SONUNA KADAR HAKLI PARA
HARCAYAN TARAFTAR PARA HARCATIR!
BİZDE TRANSFER BİTMEZ KÜLTÜR!
BİZDE TRANSFER BİTTİ
DENDİĞİ GÜN TÜRK FUTBOLU
KURTULUR...

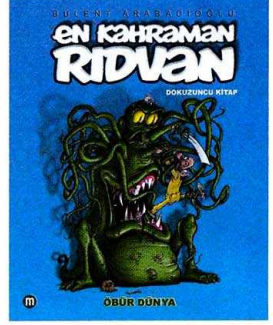
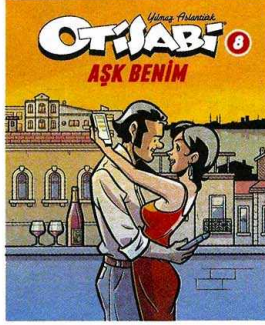
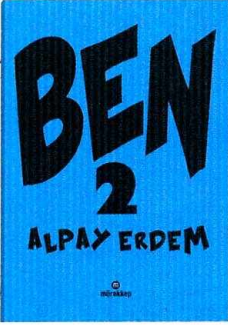
HORTLAK ÇİZGİ ROMAN OKULU

ALPER KABAĞÇI

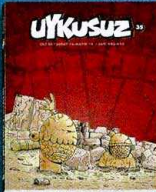
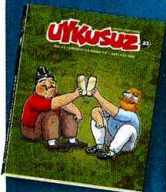
YOLCUSU

UYKUSUZ'DAN YEPYENİ KİTAPLAR PEK YAKINDA RAFLARDA!

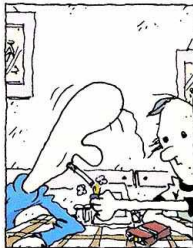
YENİ UYKUSUZ ÇİLTLERİ DE
VAR!..

Bayilerde,
marketlerde,
kitapçılarda ve

www.uykusuzdukkani.com.tr'de

**UYKUSUZ
dükkan**

HORTI:

"BENİM YÂRIM KARA TOPRAKTIR"

